

...

1

4207

D. S. S. de Cons. de N. S. S. de Cons.

IOANNES

de S. D. de S. D. de S. D.
NIGRAVALLE

Apostolicus

BIBLIOTHECARIVS

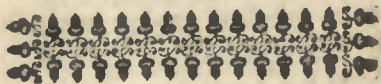
In laudem Sacri

CANONICI

ORDINIS,

ET DE IPSIVS ORTV

& Monachorum.



VLYSSIPONE

Cum facultate Superiorum

Apud Dominicũ Carneiro

Año. Dñi. 1669



Typographus Lectori.

Sacrum Canonicorum
Regularium Ordinem
tum antiquitate utpote ab
ipsismet Apostolis inchoa-
tum, tum virorum sancti-
monia, & doctrina illustri-
um numero, cæteris Reli-
giosorū hominum cætibus
anteire, nemo est, qui jure
merito ambigat. Cū verò
ea sit mortalium conditio
ut veritatis solem, quibus-
dam veluti nebulis velint
obtegere, operæ prætiū du-
xi, hūc, qui fortē ad manus
pervenit meas librum clap-
so sæculo anno Dñi. 1536.
Brixia impressum, qui Ca-
nonici istius Ordinis dig-
nita-

nitatem luculēter compro-
bat, typis meis elegantiori
caractere excudendum de-
nuo comittere. Author est
R. A. P. Joann. de Nigra-
vaile Ordinis Præmonstra-
tensis, Apostolicus Biblio-
thecarius cui integra fides
omnino adhibenda. Accipe
igitur, studiose Lector, hoc
animi mei erga prædictum
Ordinem & si exiguum,
monumentum, & illius lec-
tioni sedulo incumbere non
obid solum, ut doctior eva-
das, sed ut sanctior.

Valle.

P. VEREN. P. LVD. SAL.

Signissimo Præposito Canonico-
rum Regul. S. Salvatoris Bri-

xia Ioan. Alcatius

Alemanus. S.

SI vetera monumenta, quæ in
latina lingua passim desideran-
tur, quæ vere græci exorben appel-
lant, scriptores eruditissimi tanto pe-
re defendenda esse duxerunt, quid ea,
quæ, cum non ad corpus, sed ad ani-
mum vere excellendum pertineant,
imo sine quibus agrè æterna salus
comparatur, & vera vita vitalis
esse potest, omnino perierunt? Quar-
rerum jacturâ Reverendissime præ-
posite, haud iniquo animo ferrè vi-
deberis, si tu, qui integritate vitæ,
ac famæ egregio simul in Deum cul-
tu, haud unquam inter extremos an-
numerâdum fuisisti, sed in cæteris om-
nibus rebus omnes numeros pietatis
absolvisti, hæc reliquias, ex quibus

*& Sanctae Romanae Ecclesiae Bi-
bliothecario integerrimo in libro,
qui dicitur Epilogus cronicarum,
Epilogi Tercidecimi Capitulo
decimo octavo. Vbi lo-
quitur de Ordinibus
sive varijs Reli-
gionibus.*

ORDO Canonicus
in veteri Testa-
mento à Levitis, quorum
erat cū Ephod Lineo in
tabernaculo, & in Tēplo
Domini jugiter assistere,
& ministrare. Mystice in-
choatus est a Ioāne Bap-

tista inter Vetus, & No-
vum Testamētū in præ-
dicatione, & Baptismo
præostensus. In novo au-
tem testamēto à Christo
demonstratus, ab Apof-
tolis institutus, & a Mar-
co Evangelista in Alexā-
dria ordinatus. A sanctis
vero Basilio Cæsariensi,
Augustino Hipponensi
Episcopis illustratus. De-
mum à sancto Rufo Lug-
dunensi Episcopo refor-
matus. Inter omnes Ec-
clesiasticos Ordines, sive

Re-

Religiones primatum, si-
ve maioritatem obtinet,
Antiquitate, Doctrina,
Regimine, Nobilitate,
atque sanctorum Nu-
merositate.

De Antiquitate.

Antiquitate siqui-
dem: quia ex Ca-
nonico ordine omnium
primario, cæteræ omnes
Religiones, veluti ex lim-
pidissimo fonte, quasi ri-
vuli proflexerunt. Ex eo

namq; primum Mona-
sticus ordo traxit origi-
nem. Cum enim in pri-
mitiva Ecclesia ab eis,
quibus erat cor unum, &
anima una in Domino,
multi ad professionem
illam, qua quis se, & sua
pro Christo relinquit as-
sidua prædicatione con-
verterentur in sæculo: qui
ex eo quod simplices, &
idiotæ erant, nec donum
scientiæ, aut linguarum, à
Spiritu sancto acceperāt,
non erant ad prædicandū
& in divinis ministran-
dum

Hum apti, atque idonei.
Electis illis omnibus, qui-
bus inerat scientiarum,
sive linguarum collata
gratia ad Evangelizandū,
docendum, de sacris mi-
nisterijs obsequendum,
nec non ad regimen ani-
marum, & sacramento-
rum administrationem,
qui & Apostolorum de-
creto clerici, seu canonici
nuncupati sunt: Angeli-
cam vitam, velut Dei mi-
nistri, ac dispensatores mi-
nisteriorum Dei, in com-
muni ducentes: atque in

sortem Domini per paupertatis, castitatis ac obedientiae professionem assumpti, eos reliquos simplices, & idiotas iussit Apostolica institutio, in cœnobijs extra urbium frequentias: solitarios sub prælato, sive abbate degere, ac in humilitate, & pœnitentiæ luctu sua, & aliena peccata plorando, frequenter pro ecclesiæ statu orare, operibus manuum & contemplationi insistere, ac operibus misericordiæ corporali-
bus

hanc operam dare. Hi pro-
fecto in veteri testamen-
to mysticam habuerunt
prefigurationem a filiis
prophetarum, qui juxta
fluenta Iordanis, & in
montibus solitariam vitam
ducebant. Et quia pro-
phetæ communiter ex ge-
nere sacerdotali, seu Le-
vitico erant, sicut Moy-
ses, Aron, Samuel, Hiere-
mias, & alij multi. Vel ex
tribu Iuda, sicut David,
Salomon, & Esaias, & a-
lij plures, cujus tribus pro-
prium erat filijs Israel pre-

esse

esse per regimen, & figurat
rat prelatos sanctæ eccle-
siae, & ambabus tribubus,
.i. Levi, & Iuda designan-
tur Clerici, sive Canonici,
quorum est sacrificare, &
animas regere. Ideo mon-
achi dicuntur figurati-
vè filij prophetarum. i.
clericorum vel canonicorum.
Quia in novo testa-
mento cessante figura, &
succedente veritate, ex re-
regularibus Clericis, sive
Canoniciis, ab Apostolis,
ut supra visum est, per
prædicationem, & infor-
ma-

rationem originem habuerunt. Unde Bernardus in quadam apologia ipsum monasticum ordinem primum esse dixit, cuius Apostoli in clericali .s. vel canonico constituti institutores in ecclesia fuerunt. Quare ordo monasticus primus est, qui in ecclesia à clericis regularibus, vel canonicis originem traxit. Monachi igitur, à clericis instituti, in Ægypto ab Antonio, in Thebaide ab Hilarione, mirū immo-

dum

dum in cœnobijs & in
litudine aucti sunt. A præ-
fato postmodum Basilio
Cæsarię Episcopo in Græ-
cia, licet in parvo nume-
ro aliquo modo regulati. In
occidente postmodum à
Beato Benedicto refor-
mationem simul & vivē-
di regulam susceperunt.
Et licet aliqui ex ipsis mo-
nachis per papalem post-
ea dispensationem ad cle-
ricalem assumpti ex privi-
legio ordinem, in Ponti-
fices electi fuerint: non
docendi tamen, sicut ca-

• ruznici, sed plangendi habentes officium a praedicatione & sacramentorum administratione, sicut oves sub clericorum officio, & subditi sub canonica praedicatione abstinere jubentur.

*De Doctrina, & alijs
Religionibus.*

FX ipsa naque canonica plantatione, quasi exemplari quodam, & deliciarum paradiso quatuor flumina Gion, Phison, Tigris, & Euphra-

phrates, quatuor. ſ. mendicantium ordines originem traxerunt. Ordo videlicet Prædicatorũ, Minorum, Heremitarum, & Carmelitarum, qui ſub exemplo, & prædicatione univerſam ſuperficiẽ Eccleſiæ, tanquam roſca flumina irrigare dicuntur. Doctrinã verò præfatus ordo reliquos omnes præfulget: quia ex eo innumerabiles ferme Doctores exierunt, quorum nomina, eligendo paucos de multis, inferius diſcribemus.

myis. Isti quippe sunt, qui
hominum corda ad Ca-
tholicam fidem, & Chri-
stianam religionem, tan-
quam tonitruū magni su-
is prædicationibus cōver-
terunt. Qui sanctam cō-
tra hæreticos disputando
firmaverūt Ecclesiam, &
velut splendor firmamē-
ti, ac stellæ in perpetuas
eternitates radiantes; eam
beatis exemplis atque do-
ctrinis in charitate fece-
runt ferventem, & in sa-
pientia illuminatam. Un-
de sicut ex ipso Canonico
ordi-

ordine reliquæ omnes ef-
fluxere religiones : ita ex
ipsius ordinis antiquis do-
ctoribus, quasi ex prato
flores, cæterorum docto-
rum documenta nascun-
tur.

*De Regimine ipsius ordinis;
& habitu ejus cãdido.*

Regimen insuper
præcipuus in san-
cta Ecclesia fuit ordo ca-
nonicus, quando cū Ro-
manam sedem per annos
quingentos & sex opti-
mo

mo jure obtinuerit. Quin-
tuaginta & tres summos
Pōtifices produxit: quos
ego, cum Romanæ Eccle-
się Bibliothecarius existe-
rem, ex magna parte ab
Anastasio Cardinale, cum
& ipse fungeretur officio
ex archivis usque ad sua
tempora extracto reperī-
ens, eos, qui post ipsum
fuere, ex eisdem archivis
á formoso, & infra unā
cum Cardinalibus, Ar-
chiepiscopis, Abbatibus,
& Sāctis ex eodem ordi-
ne, multis perlustratis cro-
nicis

nicis laboriosissime colle-
gi. Neq̄; prætermittēdum
est, quod omnes ferme
totius orbis Cardinales
Ecclesiæ, tam cū Archie-
piscopatib⁹, & Episcopa-
tib⁹ quam cū canonicis &
clericis, regularium anti-
quitus canonicorū erāt.
Ex quibus nunc plurima
extant in Hispania, in
Germania, in Gallia, & in
Anglia, atque aliquæ in
Italia: præter alia canoni-
carum cœnobia, Abbati-
as. s. Præposituras & prio-
ratus, quæ pene innume-
rabi-

rabilia sunt. Et propterea
hodie Pontifices omnes,
& Archiepiscopi, & Episcopi,
quando consecran-
tur, ex eo quod efficiun-
tur, clerici regulares, per
solemnem professionem,
accipiunt habitum cano-
nicorum regularium. scilicet
camisiam apostolicam, in
memoriam & signum,
quod olim tota Ecclesia
catholica tam in patriar-
chalibus, quam in archi-
episcopalibus Ecclesijs, &
episcopalibus per ipsos re-
gulares canonicos rege-
ba-

batur. Ista camisia, sive
collobium lineum & al-
bum, quod propriè est es-
sentialis habitus regulari-
um clericorum, habuit
originem in veteri Testa-
mento à Levitis, & sacer-
dotibus, utebatur Ephod
Lineo. In novo Testamē-
to postmodum à Christo
sacerdote maximo, & A-
postolis talis habitus al-
bus & lineus, & institu-
tus & delatus fuit, sicut
patet de ipsius Christi ve-
ste inconsutili, & desuper
contexta per totum. Sic

etiam

+
Xp̄m
D. nro
quam
fale
induit
mobi
maria
et h
nica
abbat
erat

etiam de vestimētis apo-
stolorum Petri, & Pauli,
Bartholomei &c. Qua ex
re Apostoli appellabātur
à Gētilib⁹ homines deal-
bati. Vnde ex eorum in-
stitutione omnes clerici
regulares, qui Apostolorū
more se, & sua relinque-
tes, ut crucifixi mūdo, &
bajulantes cruces, Christi
discipuli censebantur, ta-
lem induere habitū jus-
si sunt. Nec mirum: quia
cū Dei minister semper
candidus, & purus, atque
mundus in conscientia
esse

esse debeat, & simplex, ut
columba, in moribus, &
vestimenta alba & candi-
da eis jubentur deferri.
Iuxta illud quod scribitur
omni tempore vestimē-
ta tua sint candida *Eccl.*
2. Et ut legitur in scrip-
turis Angeli semper qua-
si in candidis vestimen-
tis visi sunt. Ad designā-
dum eos, qui ex clericali
professione albo induun-
tur amictu, ex sancta cō-
versatione Angelos po-
tius, quān homines esse
debere. Sic *Ezechie. ix.*

cum

cum dicitur de eo, qui cū
ātramētario ad renes ap-
paruit ei, qui erat vir in-
dutus lineis. Et Danielis
x. apparuit ei vir vestitus
lineis. &c. Et Daniel. sep-
timo, *Vestimentum ejus*
candidum sicut nix. Et
Matthæi ultimo dicitur
de Angelo, qui appa-
ruit ad monumentum
Domini: quod vestimē-
tum ejus erat album sicut
nix. Et Marci ultimo di-
citur: quod ibi erat juve-
nis indutus stola candida *sindone*
vel alba. Et Ioan. xx. dici-

B

tur

tur, quod Maria Magda-
lena vidit ibi duos Ange-
los in albis sedentes . Et
Actuum primo . Et ecce
duo viri astiterunt juxta
illos in vestibus albis . Et
Actuum decimo . Et ecce
vir stetit coram me in ve-
ste candida . Habitus qui-
dem albus pertinet ad
perfectos, & ad illos, qui
ita per terrenorum con-
temptum, ad ea, quę sur-
sum sunt, elevati sunt, ut
sint quasi in cœlis per be-
atitudinem glorificati.
Quare Dñs Iesus glorifi-
catus

catus in mōte vestimēta
candida dicitur habuisse,
sicut nix. Marci nono. Et
Apocalypsis tertio. *Am-
bulabunt. mecum. in. al-
bis.* Et Apoc. iij. & vij. *A-
miēti stollis albis, & Tre-
norum iij. Candidiores fa-
cti sunt Nazaræi ejus, niti-
diores nive. &c.* Iste est
habitus cōueniētiōr his,
qui in sortem ac seruitiū
Dñi assumuntur: Habi-
tus inquam á Deo ex ore
ipsius suis ministris adin-
ventus & ordinatus. Vn-
de Exodi. xxix. ait Domi-

nus ad Moysen : *Indues
tunicis lineis Airon, & li-
beros ejus.*

*De Nobilitate ejusdem
Ordinis.*

Nobilitate insuper
reliquos omnes
Ordines præcellit præfa-
tus Ordo ; & inter eos,
quasi rosa inter flores præ-
fulget. Quia Imperato-
res, Reges, Duces, Princi-
pes, Marchiones, Comi-
tes, Equites, Doctores, &
Astronomi in omni facul-
tate.

tate; in super & Senatores,
Cardinales, Episcopi, &
alij infiniti praelati, reli-
ctis imperio, regnis, do-
minijs, & dignitatibus,
universisque secularibus
pompis in ipso Ordine
humiliter conversati sunt.
Quos & inferius, prout
ex diversis antiquorum
cronicis, quantuloscunq;
invenire potuimus, per
singulorum nomina sub-
notabimus.



*De Sanctorum Numerosi-
tate ipsius Ordinis.*

Sanctorum denique
numerofitate religi-
ones omnes excellit pre-
nominata Religio: quia,
ut ex diversis catalogis
sanctorum ac martyro-
logijs, & antiquis histori-
js colligere potuimus, im-
mensus propemodum San-
ctorum, tam Martyrum;
quam Confessorum, ex
ipso ordine numerus re-
peritur. Et quantum pro
certo numero summari
pos-

possunt, ut refert Anastasius Cardinalis, & Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius in Catalogo, quem edidit ad Carolum secundum Gallorum Imperatorem, reperituntur circiter sexdecim millia centum, & ultra. Testatur enim præfatus Anastasius ubi supra, quod in Anglia, in Metropoli Cantuariensi, irruenti bus Barbaris illuc, decem millia ejusdem professionis viri, qui ad generale capitulū venerant, in Ecclesia ar-

chiepiscopali sancti Sal-
vatoris, pro fide Christi
martyrio ab eisdē paga-
nis coronati sunt: eorū-
que festivitas agitur in
Kalendis Maij. Ex sanc-
tis Confessoribus, qui Sā-
ctorum Catalogo sunt
ascripti, quatuor millia &
quingenti reperiuntur: a-
liorum autem Martyrū
circa mille & sexcentum
colliguntur. Ex quibus
omnibus sanctis tot ego
per singulorum nomina,
partim ex Catalogo præ-
fati Anastasij, partim ex

Bibli-

Bibliotheca Romana trā-
sumere laboriosissimé co-
natus sum, qui pro eorū
celebrandis festivitibus
vel commemorationibus
fiēdis, per totius anni cir-
culum singula quaque
die sufficiant circa quin-
quaginta. Cardinalium
numerus ex eodem Or-
dine sive Religione duo
millia & septingenti, &
sexaginta septem. Ar-
chiepiscoporū duo millia
& septingenti cum quin-
decim. Episcopi viginti
millia & centum cum tri-
ginta.

Bs

gin

gintaquinque. Abbates
ex eodem ordine, Baculo
pastorali & Mitra uten-
tes, centum millia & ul-
tra. Ecclesie cathedrales,
quæ adhuc restant in di-
versis regionibus registra-
tæ sunt numero quingē-
tæ & ultra: & sunt tam
Archiepiscopales, quàm
Episcopales. Ecclesie ve-
ro collegiatæ sunt regis-
tratæ. numero ducentæ
millia & quingentæ, &
ultra: quæ sunt ejusdem
Ordinis cœnobia. s. & ca-
nonicæ, quæ pro maiori
parte

parte sunt præposituræ, &
prioratus: inter quas cir-
ca decem millia Abbatia
& ultra continentur. Et
quasdam dignissimas o-
culis nostris cōspeximus:
quæ tamen carent cano-
nicis, quia á comendata-
rijs cum malo regimine
possidentur. Et quia ex
cathedralibus aliquas de
dignioribus ecclesijs col-
ligemus, eas suo nomine
secundùm varias provin-
cias explicabimus.

*videndum videtur qd omnes ecclesijs
in, nati, istas religionis pro Ill-
signa si sancti fuerint & Super
Cardinales & Episcopi et Deo quia
Canonici, Deo istas Religionis*

*Infrascriptæ Ecclesiæ Cathe
drales quæ reguntur a
regularibus dicti ordinis.*

IN HISPANIA.

IN primis Ecclesia
Hieronenſis.

Ecclesia Monſtenſis.

Ecclesia Vlyſſiponenſis.

Ecclesia Carthaginēſis.

Ecclesia Iuliēſis.

Ecclesia Cordubēſis.

Ecclesia Cariolamēſis.

Ecclesia Tarraconēſis.

Ecclesia Syracuſana.

Ecclesia Aragonēſis.

Ecclesia Hispalensis.
Ecclesia Callarogensis.
Ecclesia Barchinonensis.
Ecclesia Valentina.
Ecclesia Exoviensis.
Ecclesia Palæntina.
Ecclesia Vticensis.

IN GALLIA.

Ecclesia Remensis.
Ecclesia Tolosana.
Ecclesia Lugdunensis.
Ecclesia Vendunensis.
Ecclesia Veomagensis.
Ecclesia Rothomagēsis.
Ecclesia Narbonensis.

Ecclesia Turonensis.
Ecclesia Avinionensis.
Ecclesia Arelatensis.
Ecclesia Semensis.
Ecclesia Bituricensis.
Ecclesia Hugomensis.
Ecclesia Gratianopolita-
na.
Ecclesia Ambianensis.
Ecclesia Pictaviensis.

IN GERMANIA

Ecclesia Vlonensis.
Ecclesia Brundēsis.
Ecclesia Bituricensis.
Ecclesia Meyiensis.

Ecclesia Bergensis.

Ecclesia Bingenſis.

Ecclesia Seragonenſis.

Ecclesia Piſtavienſis.

Eccleſia Trevirenſis.

Eccleſia Madeburgēſis.

Eccleſia Baſilienſis.

Eccleſia Argentinenſis.

Eccleſia Maguntina.

IN ANGLIA.

*Omnes adhuc reſtant Ec-
cleſie Cathedrales Regu-
larium.*

IN

IN SICILIA.

Eccles. Catanensis.

IN ITALIA.

Eccles. Eugubina.

Eccles. Perusina.

Eccles. Nursina.

Eccles. Molensis.

Eccles. Narnensis.

Eccles. Benaventana.

Sequuntur nomina Pontificum, qui fuerunt ex ipsa Religione, qui sunt quinquaginta tres.

Pri.



Rimus Sanctus
Linus Papa, nati-
one Tuscus: Sedit

annos undecim, mēses
tres, dies duodecim.

S. Cletus natione Roma-
nus: sedit annos unde-
cim, mensem unum.

S. Clemens primus, nati-
one Romanus: sedit
annos novem, dies
decem.

S. Evaristus natione Grę-
cus: sedit annos novē,
menses decem, dies
duos.

S. Alexander primus na-
tio-

tione Romanus: sedit
annos decem, menses
tres, dies viginti unū.

S. Sixtus primus natione
Romanus: sedit annos
undecim, menses tres,
dies viginti duo.

S. Telesphorus natione
Græcus: sedit annos
undecim, menses tres,
dies viginti duo.

S. Iginus natione Græcus:
sedit annos quatuor,
menses tres, dies qua-
tuor.

S. Pius natione Aquileiē-
sis: sedit annos duodecī.

S.

S. Anicetus natione Sirus:
sedit annos novem,
menses quatuor, dies
tres.

S. Anacletus natione Grę-
cus: sedit annos novē.

S. Soter natione Campa-
nus: sedit annos novē,
menses tres, dies vigin-
ti unum.

S. Eleuterius natione Grę-
cus: sedit annos vigin-
ti unum, menses sex,
dies quinque.

S. Victor primus natione
Apher: sedit annos de-
cem, menses tres, dies
decem.

decem.

S. Zephyrinus natione
Romanus: sedit annos
novem.

S. Calistus primus, natio-
ne Romanus: sedit an-
nos quinque, menses
duos, dies decem.

S. Urbanus primus, nati-
one Romanus: sedit
annos octo, menses
duos, dies duodecim.

S. Pontianus natione Ro-
manus: sedit annos
quinque, menses duos
dies duos.

S. Anterus natione Græ-
cus:

cus: sedit annos tres,
menses duos, dies vi-
gintiduo.

S. Fabianus primus, nati-
one Romanus: sedit
annos tredecim, men-
ses undecim, dies un-
decim.

S. Cornelius natione
Romanus: sedit an-
nos tres.

S. Lucius primus natione
Romanus: sedit annos
tres, menses duos, dies
decem.

S. Stephanus primus na-
tione Romanus: sedit
annos

annos tres, mēses duos

S. Sistus secundus natione Græcus: sedit annos tres, menses novē, dies tres.

S. Foelix primus natione Romanus; sedit annos quatuor, menses tres, dies quindecim.

S. Marcellus natione Romanus; sedit annos quinque, menses sex, dies viginti unum.

S. Melchiades natione Apher; sedit annos quatuor, menses septem, dies novem.

S.

S. Iulius natione Romanus: sedit annos sexdecim, menses tres.

S. Silvester primus natione Romanus: sedit annos viginti unum.

S. Marcus primus natione Romanus: sedit annos duos, menses octo.

S. Liberius natione Romanus: sedit annos sexdecim, menses septem, dies duos.

S. Leo primus natione Tuscus: sedit annos viginti unum, mensem unum, dies tredecim.

S.

S. Zachariàs natione Græ-
cus: sedit annos decē,
mēses duos, dies quin-
decim.

S. Felix tertius natione
Romanus: sedit annos
octo, menses undecim
dies novem.

S. Gelasius primus natio-
ne Apher: sedit annos
quatuor, menses octo,
dies viginti quatuor.

S. Honorius primus nati-
one Campanus: sedit
annos duodecim, mē-
ses undecim, dies de-
cem & septem.

S. Benedictus secundus:
natione Romanus se-
dit men ses decem, di-
es duodecim.

S. Leo secundus; natione
Siculus sedit mēses de-
cem, dies decem & se-
ptem.

S. Sergius, natione Anti-
ochenus; sedit annos
novem, menses octo,
dies quatuordecim.

S. Stephanus, secundus,
natione Romanus: se-
dit annos quinque,
mensē unum.

S. Leo tertius, natione
C Ro

manus; sedit annos vi-
ginti, menses quinque
dies novem.

S. Eugenius secundus, na-
tione Romanus; sedit
annos quatuor,

S. Benedictus tertius, na-
tione Lombardus: se-
dit annos quinque,
menses sex.

Formosus tertius natione
Lombardus; sedit an-
nos quinque, menses
sex.

Landus natione Roma-
nus; sedit menses sex.

Gregorius quintus, nati-
one

one Saxonius : sedit
annos duos , menses
quinque.

Leo nonus, natione Ale-
manus ; sedit annos
tres, menses duos, dies
sex.

Calistus secundus, natio-
ne Burgundus; sedit
annos quinque, men-
ses decem.

Lucius tertius , natione
Bononiensis; sedit mē-
ses duodecim.

Anastasius quartus nati-
one Romanus; sedit
annos duos , menses

tuor, dies vigintiqua-
tuor.

Alexander tertius natio-
ne Senensis: sedit an-
nos vigintiunum, dies
decem & novem.

Innocentius tertius, nati-
one Campanus; sedit
annos quindecim, dies
vigintiquatuor.

Innocentius quartus na-
tione Januensis: sedit
annos vndecim, mēses
quatuor, dies quinque



No-

Nomina Imperatorum, Re-
gum, & Ducum, & aliorum
Dominorum, qui ingressi
fuerunt ipsum

Ordinem.

Chilperius Rex Francorū
Lothocarius nonus Ger-
manorum Imperator.

S. Robertus, quadragesi-
mus primus Rex Frā-
corum.

Lucius quadragesimus se-
cundus Rex Britaniæ.

Iodocus Regis Britaniæ
filius.

Henricus primus, Quar-
tus Germanorū Imperat.

Arnulfus Dux Lothirinae,

Vitalis Candianus. xxvj.

Venetiarum Dux.

Petrus Gradenicus, xxjx.

Venetiarum Dux.

Vrsus Particianus, trigesimus Venetiarum Dux.

Laurus Maripetrus, quadragesimus Venetiarum Dux.

No.

**Nomina Doctorum ejusdem
Ordinis, & eorum o-
pera, sive opus-
cula**

S. Quadratus, Athenien-
sis Episcopus, edidit
librum egregium de
fide catholica contra
paganos.

S. Papia Chieropolitanus
scripsit libros quinque
de explanatione vitæ
Christi.

Iustinus Palestinus scrip-
sit contra gentiles li-
brum maximum.

De Monarchia Dei librū

C 4 unū.

unum.

De Psalterio librū unum.

Contra Triphonem Iudeum, librū vnum.

Contra Martionem, & omnes hæreses, libros plures.

S. Milletus Episcopus Sardiensis scripsit de prophetia Christi librum vnum.

De vita Prophetarum librum vnum.

De Pascha libros tres.

De Generatione Christi librum unum.

De Ecclesia universali librū vnū. De

De Baptismate librū unū.
De veritate librum unū.
De Apocalypsi librū unū.
De Diabolo librū unum.
Eclogarum libri sex.
S. Theophilus Patriarcha
Antiochensis scripsit
contra Martionē hæ-
reticum, librum unū.
Contra hæresim Hermo-
genis librum unum.
Contra Helolum libros
tres.
Super quatuor Evange-
lia Cōmentum.
Super proverbialia Salomo-
nis cōmentum.

S. Dionysius Episc. scripsit
Epistolarum volumen
pulchrum. s. Ad Lace-
monas; ad Athenien-
ses; ad Nicomedienses;
ad Cretenses; ad Eccle-
sias Ponticas, & ad
Romanos.

S. Philippus Episcopus
Cretensis, scripsit ad-
versus Martionem he-
reticū, librum vnum.

S. Sarapion Patriarcha
Antiochenus scripsit
volumen epistolarum
egregium.

S. Petrus Canonicus Emi-
sen

senſis ſcripſit libros
plures de varijs cauſis;
& palmorum librum
metro compoſuit.

Philon Alexandrinus ex
Iudæo Canonicus,
ſcripſit de Adventu
Chriſti librum vnum.

Item ſupra ſapientiæ
librum à Philone Iu-
dæo conpoſitum.

S. Theophilus Cæſareæ
Paleſtinæ Epifcopus
ſcripſit librum unum
de Paſcha.

Clemēs Alexādrinus præ-
byter Cardinalis ſcrip-
ſit

psit libros octo de
stromatibus.

Adversus gentes librum
unum.

De Pascha librum unum.

De jejuniis librum unum.

De disputatione librum
unum.

De obtrextatione librum
unum.

De Canonicis Ecclesijs
librum unum.

Adversus Iudæorū erro-
res, librum unum.

Epistolarum volumen e-
gregium.

De Pedagogis libros tres.

De

De difficili divitum salute
librum unum.

S. Hirenæus Episcopus
Lugdunensis scripsit
adversus hæreses, li-
bros quinque.

Contra gentes, librū unū.

De Disciplina Christi, &
prædicatione Aposto-
lorum, librum unum.

De quæstionibus Paschæ
ad Victorem Papam,
librum unum.

S. Dionysius Alexandri-
nus Patriarcha scripsit
epistolarum volumen
egregium.

Ad-

Adversus Nepotem Epif-
copum libros duos.

Ad Originem de marty-
rio librum vnum.

Ad Armenos de pœnitē-
tia librum vnus,

Ad Dionysium de ordine
delictorū libros qua-
tuordecim.

S. Cyprianus Episcopus
Carthaginensis scrip-
sit de duodecī abusi-
onibus sæculi lib. vnū.

De peste Ægypti lib. unū.

De bono patientiæ librū
vnum.

De oratione Dñæ. lib. vnū

— DA

De

De opere & eleemosynis
librum vnum.

De zelo & livore lib vnū

De aleatoribus librū vnū.

De laude martyrij librū

vnum.

Ad Fortunatū de Sacra-
mentis librū vnum.

Ad Demetriū librū vnū.

Ad Antonianum & Qui-
rinum librum unum.

Ad Iulianum amicū sa-
um librum vnum.

Ad Cæcilium librū vnū.

Ad Donatum de gratia
Dei librum unum.

De lapsis librum unum.

53

De

De Vnitate Ecclesiae li-
brum unum.

Epistolarum volumen
egregium.

Pontianus Cartaginensis
Episcopus canonicus
scripsit de vita & mo-
ribus Cypriani Episco-
pi Carthagenensis vo-
lumen egregium.

S. Anatholius Laudicen-
sis Episcopus scripsit
de Pascha librū unum.

De Mathematicis libros
decem.

Super vetus & novum te-
stamentū cōmentum.

cō-

Contra Manicheorū hæ-
resim libri vnum.

Martion Antiochenus
præsbyter Cardinalis
scripsit contra Paulū
Episcopū Samosten-
sem hæreticū dialogos
peritiles tractatum de
symbolo & synodo ad
Dionysium Papam.

S. Victorius Episcopus
Pictaviensis scripsit su-
per Genesim librum
vnum.

Super Exodum lib. vnū.

Super Leviticū lib. vnum

Super Isaiam lib. vnum.

Su-

Super Ezechielem librū
unum.

Super Abachuc librum
unum.

Super Ecclesiastem librū
unum.

Super Canticis Canticorū
sermōnes centum vi-
ginti.

Super Apocalypsim li-
brum unum.

S. Methodius Archiepis-
copus Olymperiade
scripsit, dum esset in
carcère apud Nigro-
punte, libros quindecim
de creatione, ei-
dem

dem per divinam inspirationem in carcere ostensos.

S. Pamphilius Græcus, Præbyter Cardinalis scripsit in defensione religionis, libros tres.

De Trinitate libros decem.

De Christi adventu libros duos.

De Fide catholica, libros quinque.

Eusebius Cæsariensis Episcopus edidit symbolum maius.

De præparatione evangelii

gelicā libros quatuor.
Contra Prophyrium li-
bros novem.

Ecclesiasticæ hystoriæ.

De vita Pamphilij libros
tres.

Super Isa iam libros vi-
ginti quinque.

De temporibus librum
unum.

Apologias sex pro Ori-
gine.

Super psalmos cōmentū
perutile.

De Sāctis libris viginti.

S. Iacobus cognomento
sapiens, Nisibonensis

Epis-

Episcopus scripsit de
fide contra hæreses li-
brum unum.

De charitate generali li-
brum vnum.

De jejunio librum vnũ.

De sensu animæ librum
vnum.

De oratione librum unũ.

De dilectione proximi
librum unum.

De resurrectione mortu-
orum librum vnũ.

De vita post mortem li-
brum vnum.

De Pœnitentia librum u-
num.

De

- De Humilitate, librum
unum.
- De Satisfactione librum
unum.
- De Virginitate librum
unum.
- De Circuncisione librū
unum.
- De Azyzo librū unum.
- De Benedictione librum
unum.
- De Castitate librū unum.
- De Constructione taber-
naculi librum unum.
- De Gentium conversio-
ne librum unum.
- De regno Persarum librū
unū

unum.

De Persecutione Christianorum, librū unum.

S. Lucianus Nicomediensis, præbyter cardinalis scripsit:

De sacrarum litterarum studio, librum unum.

De Fide libros duodecim
Epistolæ volumen egregium.

S. Iuuenus Hispanus præbyter Cardinalis primus, & poeta egregius, scripsit quatuor Evangelia metro elegantissimi.

Idem

Idem librum de Sacra-
mentis perpulchrum
eodem metro heroi-
co.

S. Hilarius Pictaviensis
Episcopus scripsit de
Trinitate libros duo-
decim.

De synodo librum vnum
Historiam à principio
mundi vsque ad Chri-
stum.

Adversus Arianos libros
plures.

De blasphemia Auxoniæ
librum vnum.

Hymnos Ecclesiasticos
plures

plures.

S. Eustachius Episcopus
Birichiensis, scripsit ad
versus Arianos libros
quinque.

De anima adversus Ori-
ginem epistolas.

S. Didymus Alexandrinus
canonicus scripsit cō-
tra Arianos libros du-
os.

Super Isaiam libros decē
& nouem.

Super Oseam libros tres.

Super Zachariam libros
quinque.

Super Psalmos.

D

De

Super Iob cōmentarios
dignissimos.

Super Evangelia Matthei
& Iōannis

In dialectica librū unum
In libris scripturarum li-
bros plures.

S. Athanasius, Patriarcha
Alexandrinus, scripsit:
De Trinitate libros duo-
decim.

De synodo librum unum
Adversus gentes libros
duos.

Contra Valentem, & Vr-
fatium librum unum.

De exhortatione Monā-
cho-

chorum.

De persecutione Ariano-
rum libros plures.

Symbolum. Quicumque
vult salvus esse.

Eusebius alius Episcopus
Emissenus scripsit con-
tra Iudæos libros de-
cem.

Adversus gentes libros
octo.

Super Evangelia homi-
lias.

Super Epistolam Pauli ad
Galatas libros decem.

Triphyllius Episc. Cypri,
scripsit supra Cantica

cōmentarios.

Serapion canonicus scho-
lasticus scripsit adver-
sus Manichæum librū
unum.

De titulis Psalmorū plu-
res tractatus.

S. Lucifer Episcopus Ca-
ratilanus scripsit ad-
versus Constantinum
libros duos.

De unitate fidei librum
egregium.

S. Eusebius tertius, Epif-
copus Vercellēsis scri-
psit super Psalterium
Eusebij Cæsariensis,
quod

quod ex Græco in latinum traduxerat.

S. Epiphanius Episcopus Salaminēsis scripsit adversus omnes hæreses libros decem.

Sermones diversarum solennitatum plures.

S. Optatus Millevitanus Episcopus scripsit adversus Donatistas libros sex.

Philippus Syrus, præbyter Cardinalis scripsit super Iob cōmentarios; epistolarum volumen egregium.

S. Ioannes Chrysoſtomus

Patriarcha Cōſtantino-
polititanus ſcripſit ſuper
Matthæū libros duos.

Super Ioannem homili-
as ſeptuaginta octo.

Super librum Machabæ-
orum librum vnum.

De compunctiōne librū
unum.

De reparatione lapſi li-
brum vnum.

De militia ſpirituali librū
vnum.

De dignitate ſacerdota-
li libros ſex.

De eo quōd nemo lædi-
tur

tur nisi a seipso librū

ob vnum.

De laudibus Pauli homi-

lias sex.

Sermones de sanctis plu-

res.

Epistolarum volumen in-

signe, & alia prope-

modum infinita, quæ

haberi non potuerunt.

Ruffinus Aquileiensis Ca-

nonicus scripsit de be-

nedictione Iacob li-

brum vnum.

Contra suos obtrectato-

res libros duos.

Epistolarum volumen

ind pulchrum.

Multaque sanctorum do-
ctorum scripta ex gre-
co in latinum transtu-
lit.

S. Paulinus Nolanus E-
piscopus scripsit ad
Ceium de morte li-
bellum consolatoriū.

Ad Theodosium junio-
rem Panegyricum.

Ad sororem de Sacramē-
tis librum vnum.

De laudibus Martyrum
librum vnum.

De pœnitentia librum
vnum.

Epis-

Epistolarum metro &
prosa, librum dignissi-
mum.

Deoporius Aphricanus
canonicus scripsit de
emendatione lapsi li-
brum unum.

Fastidius Archiepiscopus
Cantuariensis scripsit:
De vita Christi lib. vnũ.
De viduitate seruanda li-
brum unum.

De Paradiso lib. vnum.

S. AVGVSTINVS Ma-
gnus Episcopus Hip-
ponensis, & reforma- *ergo*

De D S tor
non fudator nec talis
ordinis profusus

tor Clericorum; sive
canonicorum scripsit:
De Trinitate libros quin-
decim.

De civitate Dei libros vi-
ginti duos.

Confessionum libros tre-
decim.

De gratia, & libero arbi-
trio librum unum.

De libero arbitrio librum
vnum.

De prædestinatione lib.
vnum.

De beata vita lib. vnum.

Soliloquiorum lib. vnum

Manuale librum vnum.

De

De natura boni lib. vnũ.

De spiritu & anima librũ
unum.

De natura & gratia librũ
vnum.

De dialectica lib. vnum.

De quæstionibus diluvij
librum vnum.

De vera Innocentia lib.
vnum.

De magistro ad Adeoda-
tũ, librum vnum.

De musica lib. septem.

De natura, & origine a-
niniæ libros quatuor.

De concordia Evangelio-
rum libros quatuor.

de

De Sermone Dñi in mō-
te librum vnum.

De collatione p̄cepto-
rum librum vnum.

De nonaginta hæresibus
librum unum.

Decantico novo librum
vnum.

De contritione & gratia
librum vnum.

De duabus animabus li-
brum vnum.

De quantitate animæ li-
brum vnum.

De vera religione librum
vnum.

De quatuor virtutibus
car-

in cardinalibus librum

unum.

De peccato originali lib.

unum.

De divina prædestinatio-

ne librum unum.

De patientia libros duos.

De pœnitentia lib. unum

De immortalitate animæ

librum unum.

De præscientia Dei li-

bro duos.

De natura rerum librum

unum.

Enchiridion lib. unum.

De videndo Deum librū

unum.

de

De vita christiana librū
vnum.

De agone christiano lib.
unum.

De fide ad Petrum libros
tres.

De fide rerum invisibiliū
librum vnum.

De fide. & operibus librū
vnum.

De fide in symbolo librū
vnum.

De utilitate credendi li-
brum vnum.

De corpore Christi librū
vnum.

De eleemosyna lib. vnū.
de

De pastoribus lib. vnum.

De ovibus librum vnum.

De gratia novi testamē-
ti librum unum.

De eo, quod scriptum est
qui totam legem ser-
vaverit, librum vnum.

Super Genesim libros du-
odecim.

Super novum, & vetus te-
stamentum lib. vnum.

De mirabilibus sacræ scri-
pturæ.

De decem cordis lib. vnū

De cura habenda pro
mortuis lib. vnum.

De mendacio lib. vnum.

ob

Cō:

Contra mēdaciū lib. vnū.

De conflictis vitiorum
lib. unum

De duodecim gradibus
abusionum lib. vnum.

De divinationē dæmonū
librum vnum.

De cathecismo lib. vnum

De cōmuni vita Clerico-
rum, sermones tres. Et
multa alia innumera-
bilia, quæ brevitatis
causa omittimus.

Eutrepus Hipponensis
canonicus scripsit Ro-
manam historiam ab
urbe condita.

de

De pudicitia, & religio-
nis amore libros duos.

Horosius Hispanus cano-
nicus scripsit adversus
gentes libros septem.

Idem cronicam ab exor-
dio mundi.

Silvanus Marsiliensis præ-
byter cardinalis scrip-
sit de Virginitatis bo-
no, libros tres.

De avaritia libros quatu-
or.

De præfenti iudicio li-
bros sex.

Epistolarum volumen
pernobile.

Su-

Super Genesim lib. vnũ.

Homilias quam plures.

S. Maximinus Episcopus

Tarsensis scripsit.

De laudibus Apostolorũ
librum unum.

De S. Ioanne Baptista li-
brum unum.

De laudibus Cypriani E-
piscopi librum vnũ.

De Eusebio Vercellensi
Episcopo lib. vnũ.

De Baptismi gratia librũ
unum.

De avaritia, & hospitali-
tate librum unum.

De eleemosynis lib. vnũ.

de

De lunæ defectu librum
vnum.

De jejunio lib. vnum.

De Passione Christi lib.
vnum.

De Iuda proditore librū
vnum.

De Cruce Domini librū
vnum.

De sepulchro ejusdem li-
brum vnum.

De accusatione Domini
ad Pilatum librū vnū.

De resurrectione Domi-
ni librum vnum.

De gratijs post cibum a-
gendis librum vnum.

de

De Ninivitarum pœni-
tencia librum vnum.

Sermones, & homilias
plures.

S. Leo primus Papa scrip-
sit de Eleemosyna ser-
mones quinque.

De jejuniis sermones o-
cto.

De Epiphania sermones
octo.

De Passione Domini ser-
mones quatuor.

De Resurrectione Do-
mini sermones vigin-
tium.

De Ascensione Domini
ser-

1
sermone tres.

De Pentecoste sermones quatuor.

De jejunijs septimi mensis sermones novem.

De Apostolis sermones tres.

De Sancto Laurentio sermonem unum.

De Machabeis sermonem unum.

De Nativitate Domini sermones decem.

De Quadragesima sermones octo.

De jejunijs Pentecostes sermones tres.

In

In festo Omnium Sanc-
torum sermonem vnū
Symbolum Nicenum.

De Trāsfignatione Do-
mini sermones duos.

In anniuersario summi
Pontificis sermones
tres.

De Incarnatione Domi-
ni contra Euthicen.

Epistolarum volumen.

S. Prosper Reginus Epif-
copus scripsit de vita
contemplatiua libros
tres.

De Romana captiuitate
librum unum.

Hi.

Historia á principio mū-
di.

Summam grandem in sa-
cra scriptura.

Contra opuscula Cassia-
ni libros plures.

Contra Nestorianum li-
brum unum.

In poësia librum unum.

S. Nitiscus Marsiliensis

Præbyter cardinalis
scripsit de Sacramētis
librum unum.

Item homilias multas.

Item ex sacris scripturis

lectiones totius anni

festivis ac domini-

cis

cis diebus aptas in di-
vino officio ordinavit.
Et respósona, Psalmos,
Epistolam, & versicu-
los coaptavit; quod á
Románis Pótificibus
fuit approbatum.

Theodorus Syrus præby-
ter Cardinalis scripsit
*De concordantia novi,
ac veteris Testamenti*
librum unum.

S. Remigius primus Ar-
chiepiscopus Remen-
sis scripsit cōmentari-
os super novum, & ve-
tus Testamentum.

S.

S. Fulgentius Episcopus
Ruspensis scripsit de
remissione peccatorū
libros tres.

De fide ad Donatum li-
brum unum.

De mysterio mediatoris
libros duos.

De prædestinatione li-
bros tres.

Contra Torsimundum
regem Arrianum lib.
vnum.

De continentia conjuga-
torum servanda librū
vnum.

De oratione lib. vnum

E

de

De charitate habendali-
brum vnum.

De pœnitentia, & indul-
gentia lib. vnum.

Sermones quàm plures
diversis festivitibus,
Génadius Episcop. Mar-
siliensis scripsit de dog-
matibus christianis.

De viris illustribus librū
vnum, & multa ex grę-
co in latinū trāstulit.

Arator Romanæ ecclesiæ
Diaconus Cardinalis,
& poeta scripsit Apo-
stolorum actus versu
exametro.

S. Isidorus Episcop. His-
palēsis scripsit etymo-
logiarum lib. viginti.

De summo bono lib. tres.

Allegoriarum libros tres.

De astronomia lib. vnum

De officijs librum vnum.

De differentijs lib. vnum.

De viris illustribus librū
vnum.

De vocabulis grāmaticis
librum vnum.

Historia á principio mū-
di.

De cosmographia librum
vnum.

De natura deorum librū

vnū.

Super Pentateuchum: &
librum decretorum
antiquorum.

S. Theodorus Archiepis-
copus Cantuariensis
scripsit librū, qua pœ-
nitentia unum quod-
que peccatum dilui
debeat. Cōmentū su-
per novū Testamētū.

Alcuinus Gallus, canoni-
cus & Abbas Turo-
nensis, fundator studij
Parisiensis scripsit de
Trinitate libros sex.

De Trinitate quæstiones
mul-

multas.

• Speculum parvulorum.

• De ratione animæ librū

• vnum.

• De ecclesiasticis dogma-
tibus librum vnum.

• Sententiarum lib. vnum.

• Super Ecclesiasten librū.

• vnum.

• Dialogorum lib vnum.

• Super Genesim lib. vnū.

• Super Canticis lib. vnum

• Super Ioannem lib. vnū.

• Super epistolas Pauli lib.

vnum: sive volumen

egregium.

• De proprietatibus nomi-

num Deo convenienti-
um librum unum.

Epistolas plures.

Ioannes Scotus antiquus
canonicus scripsit de
naturæ divisione lib.
vnum.

De Eucharistia lib. vnum
Et **D**ionysium hierar-
chianum ex græco
transtulit in latinum

S. Remigius Episcopus
Anthisiodorensis scri-
psit super Matthæum
librum vnum.

Super Epistolas Pauli lib.
unum.

Ana-

Anastasius Romanæ Ec-
clesiæ bibliothecarius

Cardinalis descripsit

De septimam synodum

universalem.

Item cathalogum sancto-
rum egregium.

S. Petrus Damianus Epis-
copus Cardinalis scri-

psit sermones multos
in diversis festivitati-

bus.

Item librum de fuga mū-
di di, seu seculi.

S. Aimo canonicus Can-
tuariensis scripsit ser-

mones elegantes de

ob

E 4

Chri-

Christi nativitate.
De sanctis summam co-
si piofam. **lib. vnus.**
De vitijs & virtutibus.
Ygo de S. Victore Pa-
risiensis canonicus scri-
psit:
De Sacramentis librum
vnum.
De medicina animæ lib.
vnum.
De Incarnatione Verbi
librum unum.
De sapientia Christi lib.
vnum.
De substantia dilectionis
lib. vnum.

de

De anima libri septem.

De ara animæ lib. vnum.

Didascalon libri novem.

De virtute orandi librum
vnum.

De arca Noë librū vnum.

De vanitate mundi libros
tres.

De laude et charitatis lib.
vnum.

De canticō virginis librū
vnum.

De Dominica oratione
libros duos.

De septem donis librum
vnum.

De consciencia lib. vnum

Es Cō-

Confessio ejusdem librū
vnum.

De volenti habere librū
vnum.

De tribus voluntatibus in
Christo lib. vnum.

De potestate, & voluntate
Dei lib. vnum.

De institutione novitio-
rum lib. vnum.

De amore, & sponsa lib.
vnum.

De sacra scriptura, & ejus
dictis lib. unum.

Speculum perpulchrum.

De quinque libris Moysi
lib. vnum.

de

De mysterio Ecclesiae li-
brum vnum.

Super Canticis Canticō-
rum lib. vnum.

Super regulam S. Augus-
tini Episcopi Hippo-
nensis.

De natura bestiarum lib.
vnum.

Expositio super Ezechie-
lem.

De differentia humanae,
& divinae Theologiae.

De philosophia, & septē
liberalibus artibus.

Sermones quān plures,
& multa alia, quae bre-

vita

vitatis causa ommitti-
mus.

Vgo aliás de folieto ca-
nonicus S. Petri Cor-
bitiensis scripsit de
clauſtro animæ libros
quatuor.

De diſciplina monachorũ
lib. unum.

De duodecim abuſioni-
bus clauſtri lib. vnum.

De duodecim Patriarchis
lib. vnum.

Ricardus S. Victoris mo-
nachus ordinis cano-
nicorum Regularium
S. August. ad muros

Parisiensis scripsit.

De Trinitate libri sex.

De potestate ligandi &
solvendi.

De spiritu blasphemiae.

De tribus appropriatis ad
sanctum Bernardum;

Expositio super Esaiam,

De differenti poena pec-
cati mortalis, & venia-
lis.

De verbis Apostoli.

Super Danielem lib. tres.

De potestate judiciaria.

De contemplatione Ben-
iamin maior.

De duodecim Patriar-
chis

chis Benjamin minor
um.

De exterminio mali.

De statu interioris homi-
nis.

Tractatus super quare fre-
muerunt gentes.

Expositio super Apoca-
lipsum.

Tractatus super illud ver-
bum: Ecce virgo con-
cipiet.

De Templo Salomonis.

De Templo Ezechielis.

De Tabernaculo fœderis

Tractatum super illo ver-
bo; vulnerata charitate

Scr-

Sermones ejusdem.

Flores ejusdem. hæc, &
multa opera fructuo-
sa fecit.

Petrus Lombardus ex ca-
nonico sancte Geno-
vese Episcopus Parisi-
ensis scripsit quatuor
sententiarum libros.

Glosavit totum Psalte-
rium.

Scripsit super epistolas.

Sermones insignes edidit

Petrus Comestor, Cano-
nicus S. Petri Dulensis

scripsit super novum,
& vetus Testamentum.

libros

libros plurimos.

Item carmina in laudem
beatæ virginis Mariæ
elegantissima.

S. Ioannes Carnotensis
Episcopus scripsit de
curialibus & philoso-
phorum nugis librum
vnum.

Innocentius tertius Papa
scripsit de miseriâ cõ-
ditionis humanæ lib.
unum.

De musica lib. vnum.

De baptismi sacramento
lib. vnum.

Super Psalmos pœniten-

cia.

tiales.

Item decretales antiquos.

Sermones diversarū so-
lennitatum.

Prudentianus canonicus

Terraconēsis, poeta, scri-
psit de martyribus li-
brum vnum.

Hymnorum lib. unum.

De origine peccatorum
lib. vnum.

De compugnantia librū
vnum.

Super vetus, & novum te-
stamentum.

De Trinitate libros duos.

De contemptu Idolorū,
lib.

lib. vnum.

S. Fulbertus Carnotensis
Episcopus scripsit ser-
mones ad laudem be-
atæ virginis Mariæ, &
de Christi incarnatio-
ne.

S. Severianus Episcopus
Gabalitenfis scripsit
super epistolam Pauli
ad Galatas.

**De epiphania, & baptis-
mo lib. vnum.**

Sermones quàm plures.

S. Pierius Alexandrinus
Canonicus scripsit su-
per Esaiam Prophetã,
&

& Oleam.

S. Petrus Archiepiscopus
Ravennas scripsit su-
per Evangelia homili-
as plures.

Contra Euticen lib. vnū.
Sermones de sanctis ele-
gantes.

S. Severus cognomento
Sulpitius canonicus A-
quitanus scripsit epis-
tolarum volumen.

De contemptu mundi.

Chronicam magnam.

Vitam S. Martini Turo-
nensis Episcopi in tres
Dialogos.

In-

Innocentius quartus Pa-
pa scripsit apparatus
super decretalibus.

Item autenticū de jurif-
dicatione imperij, & au-
toritate Pontificis.

De laude S. Augustini.
Doctōris lib. vnum.

Bernardus Composteli-
nus canonicus, dicti
Innocentij Capellanus
scripsit super primo se-
cundo, & tertio decre-
taliū.

De canonicorum mori-
bus lib. unum.

Guilielmus Durandus ex
ca-

canonico sanctæ Cru-
cis Episcopus Hostiē-
sis, cognomento spe-
culator, scripsit librum
qui vocatur speculum
juris.

Item rationale divinorū
officiorum.

Guido Bononiensis, ex
canonico S. Victoris
Archidiaconus S. Petri
Bononiēsis scripsit su-
per totum librum de-
cretorum.

Item super sextum decre-
taliū.

Vgutio de Rapho cano-
ni-

nicus S. Quintini scripsit super decretorum librum.

Lappus de Castiliane Abbas canonicæ S. Rosati scripsit decisiones perpulchras.

Ioannes Teutonicus canonicus sancti Galvani scripsit glossas super librum decretorum.

Henricus, ex canonico S. Petri Lugdunensis Cardinalis & Episcopus Hostiensis scripsit super decretalium libros quinque.

Item

sterio, si quis eorum clericali-
calem vitam, studium &
doctrinā etiam, dum pa-
riter essent in cœnobio,
recté consideret. Non e-
nim, si proprie monachi
fuisset & vitam eorum e-
legisset. Quorum est in
humilitate sua & aliena
peccata plorare, sacrarum
litterarum documenta,
tam publice quam priva-
tim in cœnobio, & extra
per magisteriū, eo maxi-
me novellæ adhuc eccle-
siæ principijs ad minis-
trassent. Cum ex decreto.

Apo:

Apostolorū, & sacri Cō-
ciliij auctoritate ut superi-
us dictum est, monachus
non docentis, sed plangē-
tis habeat officiū. Dicitur
enim de ambobus istis
doctoribus in ecclesiasti-
cis historijs, quod relictis
secularibus studijs, se in
idem monasterium con-
tulerunt, & docebāt sacras
scripturas. Et melius hoc
patet in sermonibus bea-
ti Basilij, qui intitulātur
ad eos qui in cœnobio
sunt canonici. Quantum
aut̄ ad illud, quod inter-
F dum

dum appellantur mona-
chi, largo modo dicitur,
vt inferius declarabitur.

Nomina Sanctorum ex su-
perius dicto Ordine, qui si-
mul cum superioribus to-
tius anni circulum com-
plent.

S S. Diodorus mart.

S S. Marianus mart.

S. Diodorus Episcop. Ale-
xandrinus mart.

S. Eligius Episcopus No-
uiciensis confess.

S. Genebandus Episcop.

inub

Lau

Laude n s i s c o n f e s s .

• S. Datus Archiepiscop.
Ravenne confess.

• S. Sirius Episcopus Papien-
sis conf.

S. Carpophorus mart.

S. Abundius mart.

S. Nicasius Episcop. Re-
mensis mart.

S. Gregorius Spoletanus
mar.

• S. Sabinus Asisij Episcop.
mart.

S. Exuperantius mart.

• S. Marcellus mart.

S. Liberalis Cananensis E-
piscopus mart.

- S. Barbatianus conf.
 S. Concordius presbyter
 cardinalis mart.
 S. Mellanius Episc. Ro-
 donensis conf.
 S. Sulpitius episc. Bituri-
 censis mart.
 S. Ioannes Antiochenus
 presbyter cardinalis
 S. Severus mart.
 S. Valentinus mart.
 S. Sabinus presbyter car-
 dinalis mart.
 S. Policarpus conf.
 S. Leander episcop. His-
 palensis conf.
 S. Herculanus episc. Peru-
 si-

. sinus mart.

• S. Pontius mart.

• S. Pacianus episcop. Bra-

• chinonensis mart.

S. Macedonius mart.

S. Patricius episcopus Sco-
tæ tenſis confess.

S. Orator mart.

S. Eusebius præsbiter car-
dinalis mart.

S. Felix mart.

S. Iuvenalis episc. Narni-
ensis conf.

S. Cataldus episcopus Hi-
bernix.

S. Peregrinus præsbiter
cardinalis mart.

- S. Concordius mart. .
 S. Ianuarius mart.
 S. Iovinianus mart.
 S. Vbaldus episcopus Eu-
 gubinus
 S. Hivo confess.
 S. Desiderius episcopus
 Lingonienſis mart.
 S. Ioannes Reminenſis
 mart.
 S. Germanus episc. Par-
 thienſis conf.
 S. Vincentius Gallus pres-
 byter cardinalis conf.
 S. Marius Abbas canoni-
 cæ Beluacensis conf.
 S. Bonifacius episcopus
 car-

• Cartaginensis confess.

• S. Alpinianus conf.

• S. Lupicinus Abbas ca-
nonicæ Lugdunensis
confess.

S. Eulogius Alexandri-
nus conf.

S. Hermolanus mart.

S. Philiaster confess.

S. Bonus mart.

S. Faustus mart.

S. Maurus mart.

S. Iustinus mart.

S. Zacharias presbyter car-
dinalis Lugdunensis
mart.

S. Hippolitus episcopus

•

F 4

A.

S. Africanus confess.

S. Ruffus episcopus Lugdunensis conf.

S. Eusebius Romanus
præbyter cardinalis
confess.

S. Sequanus Abbas canonicæ Lugdunensis cōf.

S. Arnulfus episcop. Metensis conf.

S. Donatus confess.

S. Samuel Edissenus conf.

S. Timotheus Antiochenus mart.

S. Felix Nolanus confess.

S. Glodoaldus conf.

S. Hiventius episcop. Rapien-

piensis confess.

• S. Nicomedius mart.

• S. Hiventius Hispanus,

presbyter cardinalis,

& doctor ac poeta ex-

imius.

S. Lampertus, episc. Tra-

iectensis conf.

S. Ion mart.

S. Florentius conf.

S. Sanctinus, episc. Mel-

densis conf.

S. Firminus mart.

S. Pilonius confess.

S. Valentius Romanus,

presbyter card. conf.

S. Nicecius episcop. Tre-

virensis conf.

S. Vitalis episcopus Smir-
nensis conf.

S. Isidorus patriarcha Cō-
stantinopolitanus cōf.

S. Evandius mart.

S. Thomas archiep. Can-
tuariensis mart.

S. Marcellus episcop. Apa-
niensis mart.

S. Pierius conf.

S. Gaudentius Ariminē-
sis episcopus mart.

S. Iustus episc. Lugdunē-
sis conf.

S. Antiochus episc. Lug-
dunensis conf.

S.

S. Maximus Ambianen-
sis mart.

S Theodoricus mart.

S Felix episc. Tubabocē-
sis mart.

S Audax mart.

S Eugendus Abbas cano-
nicæ Lugdunensis cōf.

S Theophanus episcop.
Sactonensis mart.

S Bassus episcopus Nice-
nus mart.

S Lætus Aurelianensis
confess.

S Trofinus episc. Arelatē-
sis confess.

S. Cotidius Reatensis cōf.

S Felix episc. Tabasocē.
sis conf.

S Aditus Aurelianensis.
confess.

S Marcellus episcop. An-
tifranus conf.

S Candidus conf.

S Fructuosus episc. Tar-
ragonensis mart.

S Augustinus mart.

S Eulogius mart.

S Cirillus episc. Alexan-
dintis conf.

S Matthæus episc. Hiero-
solymitannus conf.

S Vincentius Aginensis
mart.

§

S Gilbertus confessor M 2

S Ingenius episcopi Sar-
thorienensis confessor

S Gulielmus Anglicus 2
presbyter cardinalis 2
confessor

S Badulfus abbas canonice
Tarraconensis confessor

S Vedastus episcopi. Atraba-
tensis confessor

S Angulus episcopi Au-
gustonsis confessor

S Tacianus martir

S Pignatarius martir

S Savinus episcopi Canu-
sinus confessor

S Primus martir

2

S

S Marcus mart.
S Hilarius Patriarcha Cō-
stantinopolitanus cōf.
S Antimus conf.
S Ioānes Romanus mart.
S Felix Tuscus mart.
S Alpinianus mart.
S Austridinianus m̄art.
S Pantinus conf.
S Emilianus Hispanus
diaconus cardin. mart.
S Agapitus diaconus car-
dinalis mart.
S Felicissimus diaconus
cardinalis mart.
S Canicius abbas canōni-
cæ Scotiensis conf.

2

S

S Collonatus mart.

• S Romanus mart.

S Mevius episcop. Catel-
lanensis conf.

S. Cromatius episc. Aqvi-
liensis conf.

S Antidius episc. Turo-
nensis conf.

S Donatianus episcopus
Aphricanus mart.

S Ianuarius Episcop. Pu-
teolis mart.

S Festus mart.

S. Sossius mart.

S Mansuetus episc. Aphri-
canus mart.

S Viator Lugdunensis

con-

conf.

S Procul mart.

S Desiderius mart.

S Eleuterius abbas cano-
nica Spoletanae conf

S. Germanus episcopus
Aphricanus mart.

S Caesarius mart.

S Eutichius mart.

S Constantius episcopus
Aquini

S Evandius Albus mart.

S Evandus Niger mart.

S Anianus Patriarcha A-
lexandrinus conf.

S Domitianus mart.

S Ioannes Reminensis

con-

conf.
S. Taracus conf.
S. Martyrius conf.
S. Andronicus mart.
S. Vitalis Romanus præ-
byter cardinalis mart.
S. Agapitus Frigiensis
conf.
S. Albertus Pragensis E-
piscopus mart.
S. Adeobaldus episcopus
Ultraiacensis conf.
S. Hireneus mart,
S. Sarapion mart.
S. Amonius mart.
S. Victor mart.
S. Pleusius Alexandrinus
con-

conf.

S Vdicus episcopus Am-
burgensis conf.

S Carpus mart.

S Apolonius Alexandri-
nus mart.

S Magnobonus episcop.
Andegavenensis conf.

S Ambrosius Alexandri-
nus diaconus cardina-
lis conf.

S Euthinus de Hibernia
conf.

S Constantius episcopus
Vapigobensis conf.

S Thomas episcopus Her-
mosodensis conf. Nu-

per

per a Ioanne vigesimo
secundo canonizatus.

S Petrus Aphricanus dia-
conus cardinalis mart.

S Quadratus Aphrica-
nus mart.

S Rogatianus mart.

S Pharo episc. Meldensis

S Zenobius mart.

S Benignus conf.

S Amantius conf.

S Valerius abbas Cono-
nicæ Viniacensis conf.

S Valentinus Romanus
præbyter cardinalis

mart.

S Hierius conf.

?

S

S Achilles Patriarcha A-
lexandrinus conf.

S Theodorus episcopus
ficrensis conf.

S Veranus episcop. Gava-
litenensis conf.

S Emilianus episcop. Sco-
ciensis conf.

S Eucherius episc. Lug-
dunensis conf.

S Eadmundus archiepisc.
Cantuariensis conf.

S Maximus Romanus
præbyter cardinalis
mart.

S Stephanus Constantino-
polititanus conf.

S

S Romanus conf.

S Fedrianus episcop. Lu-
canus conf.

S Crispinus episc. Astia-
gensis mart.

S Petrus episcopus Ale-
xandrinus mart.

S Faustus mart.

S Divus mart.

S Amonius mart.

S Musanus Alexandrinus
præsbyter cardinalis
conf.

S. Sanctulus conf.

S Patianus episcopus Bar-
chinonensis conf.

S Eleuterius mart.

san-

S Amator episcop. Anti-
-siodorensis conf.

S Maximinus episcopus
Trevirensis conf.

S Lisardus conf.

S Norbertus episcop. Par-
thenopolitanus conf.

S Donatus Aretinus epis-
cop. & mart.

S Dūitanus archiepiscop.
Canuariensis conf.

S Arabianus cardinalis
confess.

S Mellanius episcop. Rô-
thomagensis conf.

S Iulius Aphricanus cōf.

S Revocatus mart.

san-

S Germanus episcop. Ca-
puanus conf.

S Malchion conf.

S Probus episcop. Ravē-
nas conf.

S Eugenius episcop. To-
letanus mart.

S Redemptus episcopus
Ferretinus conf.

S Damianus abbas cano-
nicę Lugdunensis cōf.

S. Spondion episcop. Cy-
pri conf.

S Valerianus episcopus
Aphricanus conf.

S Marcellus episcop. An-
conitanus conf.

san-

S. Siluius episcopus Am-
bianensis conf.

S Honoratus episcopus
Ambianensis conf.

S Bassianus episcop. Lau-
densis conf.

S. Severianus episc. Ga-
balitanus conf.

S Geminianus episcopus
Mutinensis conf.

S Gaudentius episc. No-
uariensis conf.

S Amandus episcop. Tra-
ctetensis conf.

S Gerardus episcop. Pa-
noniæ mart.

S Firmilianus archiepisc.
Cæ-

Cæsariensis.

S Pānutius episc. Damas-
cenus conf.

S Leontius episcop. Vi-
centinus conf.

S Gregorius episc. Antisi-
odorensis conf.

S Lupicinus episco. Lug-
dunensis conf.

S Fulcus confess.

S Peregrinus Lugdunen-
sis conf.

S Geminus episcop. Nisi-
bensis conf.

S Datus episcop. Medio-
lanensis conf.

S Theodorus episc. Tar-
cent

- ſensis conf.
S Authbertus episc. Ca-
meracensis conf.
S Amatus conf.
S Gratianus episcop. Tu-
ronensis conf.
S Corsicus mart.
S Paulus Cordubensis di-
aconus cardinalis cōf.
S Præfectus Corduben-
sis mart.
S Talatius conf.
S Fortunatus mart.
S Firmus mart.
S Felicianus mart.
S Celerinus mart.
S Deidedit episcop. Men-
ten

tensis conf.

¶ S Pragmatius episc. Au-
gustensis conf.

S Grunepertus episcopus
Agrippinensis conf.

S Demetrius Patriarcha
Antiochenus conf.

S Florentius episcop. Au-
rasichensis conf.

S. Severinus episcop. Bur-
degalensis conf.

S Amantius episc. Rodo-
nensis conf.

S Hilarius episc. Gana-
lensis conf.

S Maxentius episc. Picta-
viensis conf.

S Eleuterius episcop. An-
tisiodorensis conf.

S Theodoricus Remen-
sis conf.

S Tiberius episc. Antisio-
dorensis conf.

S Hostianus episcop. No-
variensis conf.

S Anacleicus episc. Roto-
magenis conf.

S Flosculus episc. Aurelia-
nensis conf.

S Aventinus episc. Tre-
chanensis conf.

S Pastor episc. Aurelianē-
sis conf.

S Desiderius episc. Lau-
den-

denſis conf.

S Piaton mart.

S Constantius episcopus
Peruſinus mart.

S Fidentius episcop. Pata-
vinus conf.

S Hieronymus episc. Pa-
pienſis conf.

S. Theobaldus episcopus
Cantuarienſis conf.

S Iulianus Diaconus.

S Iulius Presbyter.

S Zofimus episc. Syracu-
ſanus conf.

S Albinus Andegavenſis
confest.

S Bernardus Prior.

S Guarinus episc. Præne-
stensis cardinal. conf.

S Gualiranus Patriarcha
Alexandrinus mart.

S Emirtius episcop. Au-
relianensis conf.

S Appianus cano. S. Petri
in coelo aureo Papien-
si episc. conf.

S. Silvinus episcopus Al-
biensis conf.

S Terentianus presbyter,
& mart.

S Ioannes episc. Parmen-
sis conf.

S Bernardus episcop. Par-
mensis conf.

S

S Hermanus confess.

S. Sirenus conf.

S Alexander Hostiarius.

S Laurentius presbyter,
& mart.

S Cæsarius episc. Arela-
tensis conf.

S Landulfus episc. conf.

S Belinus episcop. Patavi-
nus conf. & mart.

S Daniel Archidiaconus.

S Domitius conf. & ca-
nonicus. S. Petri Am-
bianensis.

S Arnoldus Prior.

S Felicissimus episc. Pe-
rusinus conf.

• Saturninus episc. Tolo-
fanus mart.
S Exuperius episcop. To-
lofanus conf.
S Honoratus episc. Are-
latensis conf.
S Hylarius episc. Arela-
tensis conf.
S Zacheus episc. Hiero-
solymitanus conf.
S Cathaldus episcop. Ta-
rentinus conf.
S Odolfus presbyter.
S Hostiensis presbyter.
S Titius Brito presbyter.
S Iulianus presbyter.
S Maximus Lucensis
pres-

presbit.

¶ S Belinus presbyter.

¶ S Valentianus presbyter.

¶ S Ruffinus Alperius presbyter.

¶ S Malachias archiep. Hi-
bernix conf.

¶ S Arnulphus episc. Lug-
dunensis conf.

¶ S Nothbertus episc. Her-
bipolinensis confes.

¶ S Carneardus episcopus
lugdunensis conf.

¶ S Ascus mart.

¶ S Aschiolus mart.

¶ S Andreas de Aruigno
conf.

G S

S

S Aquilinus mart.
S Domitianus episcopus,
& mart.
S Præsidius episcopus, &
mart.
S Mansuetus episcopus,
& mart.
S Germanus episcop. &
mart.
S Fuscus episcopus, &
& mart.
S Lætus episc. & mart.
S Papinus episc. & mart.
S Armogustus episcopus
& mart.
S Archimimus episcopus
& mart.

san-

S. Satyrus episc. & mart.

S Quodvultdeus episcop
Carthaginenfis, & M.

S Valerianus episcop. &
mart.

S Crescens episc. & mart.

S Hetdeus episc. & mart.

S Eustrasius episc. & mart.

S Crescentianus episcop.
& mart.

S Chriscomus episcopus,
& mart.

S Felix episc. & mart.

S Hortulanus episcop. &
mart.

S Florentianus episcopus
& mart.

san

S. Urbano Bispo et Mart.

S Gaudiosus episcopus,
& mart.

Horum vigintiduo Episcoporum & mart. festa celebrantur die vigesimo septimo Novembris.

S Thomas Prior sancti victoris mart.

S Maximus Patriarcha Alexandrinus.

S Apolonius presbyter.

S Albinus Patriarcha Alexandrinus.

S Thomas Patriarcha Alexandrinus.

S Alexander Patriarcha Alexandrinus.

san-

S Cirionus presbyter.

S Arator presbyt. & M.

S Eutinus Diaconus.

S Papilius episc. & mart.

S Marcus Patriarcha Hierosolymitanus.

S Narcifus patriarcha Hierosolymitanus.

S Emilianus canonicus
Tarraconensis conf.

S Iacobus mart.

S Ioānes Bridincona cōf.
qui tres mortuos suscitavit.

S Rubertus virgo, canonicus
Vulpeti.

S Alumnus conf.

lan-

S Clemens doctor cano-
nicus sancti Tripho-
nis Romę.

S Terentianus doctor ca-
nonicus Nicenensis.

S. Antonius doctor.

S. Silvester doctor.

S Gaius doctor.

S Alexander doctor.

S Zeferinus doctor.

S Eulogius doctor.

S Eugenius doctor.

S Cerdonius doctor.

S. Savinus doctor.

S Melius doctor.

S Eutinius doctor.

S Arator doctor.

san-

S Pelius doctor.

S Gienus doctor.

S Apolonius doctor.

S Armegastus episc. Ar-
gentinus conf.

S. Sucharius episc. Hiber-
nensis conf.

S Anselmus episc. Blesi-
nensis conf.

S Maurilius filius Theo-
baldi regis Ediffe E-
piscop. & mart.

S Lucianus episc. Belua-
censis conf.

S. Severus episc. Neapoli-
tanus conf.

S. Galdinus Archiepisc.

Me:

Mediolanensis conf.

S Evasius episc. Atheniē-
sis conf.

S Gaudiosus episc. Nea-
polititanus conf.

S Verecundus episc. Ve-
ronensis.

S Joannes Bergomensis
conf.

S Cerbonius episc. Pam-
palunensis conf.

S. Rufus episcopus Avi-
nionensis.

S Braulio episc. Cęsarau-
gustanus conf.

S Antonius episc. Apa-
marum conf.

San-

S. Stanislaus episc. Traco-
nensis conf.

S. Cardus episc. Bituricē-
sis conf.

S. Florianus Civitatis Ca-
stellanæ episc.

S. Albinus episc. Ambia-
censis conf.

S. Adrianus abbas.

S. Olphricus abbas.

S. Gaudentius abbas.

S. Angelus abbas septimæ
cœli.

S. Segissus abbas.

S. Germanus canonicus
sancti Martini Ambia-
censis.

san-

S Oregissus abbas.

S Euticus abbas.

S Federicus abbas.

S Loucoldus abbas.

S Melius abbas.

S Manulfus præpositus

Bodicliensis conf.

S Archileus Patriarcha

Alexandrinus conf.

S Cathaldus Patriarcha

Alexandrinus conf.

S Hermagoras Aquilegi-

ensis mart.

S Heradius Patriarcha

Aquileiensis conf.

S Albertus Patriarcha

Aquileiensis conf.

san-

S Gregorius Patriarcha
Nicenus conf.

S Albertus Patriarcha Hi
erosolymitanus conf.

S Bolfangus conf.

S Petrus conf.

S Martyr conf.

S Fastus episc. Treviensis
confess.

S Firminus episc. Ambi
ensis mart.

S Martianus episc. Tote
onensis mart.

S Didacus Archiepis. Ex
omensis conf.

S Egevoltus archiepiscop
Cantuariensis conf.

lan-

S Ascanius archiepiscop.

Tarraconensis conf.

S Amestus archiepiscop.

Madoburgensis conf.

S Otto episc. Biburgensis
conf.

S Albinus Mediolanensis

Presbyter cardinalis.

S Felix presbyter cardin.

S Eventius presbyt. card.

S Theodolus presb. card.

S Eusebius presbyter, &

Diaconus cardinalis.

S Ianuarius diaconus car-
dinalis.

S. Sifinius diaconus car-
dinalis.

fan

S Ciriacus diaconus car-
dinalis.

S Cardus episcopus Al-
brinocensis conf.

S Radupoldus episcopus
conf.

S Amabilis episc. conf.

S Alphricus episc. mart.

S Federicus episc. mart.

S Cerbonius episc. Massæ
confess.

S Veramundus episcop.
Ipporigiensis conf.

S Malachias episcop. E-
boracensis conf.

S Felix episc. Taurinensis
confess.

san-

S. Silverius Episcopus, &
confess.

S. Ludovicus episcopus,
& confess.

S. Ursinus episcopus, &
confess.

~~S. Malachias episcop.~~ E-
boracensis conf.

S. Satyrus mart.

S. Arbagastus mart.

Hi duo Martyres, cum
alijs centum canonicis
pro fide catholica in-
terfecti sunt.

S. Archinimus mart.

S. Adrianus mart.

S. Gladentius mart.

Hi

Hij tres cum alijs tre-
centis, sub Genserico,
Vandalorum Rege, pro
fide Catholica interfecti
sunt.



Quarā

*Quare Canonici Regulares
diversis nominibus à jure
& consuetudine, secun-
dum varia loca, scilicet
Clerici, Presbyteri, &
Monachi nuncupentur,
quod comuniter in croni-
cis consuevit.*

CLERICORVM
nomine multis in
scripturis & locis signan-
tur ipsi Regulares Cano-
nici, qui fuerunt primi in-
ter ecclesiasticas personas
quibus tale nomen in-
positum fuit ab Apосто-
lis

lis in primitiva ecclesia,
éó quod per terrenorum
renuntiationem in sorte
Domini fuerunt assump-
ti, ut patet in regula ip-
forum, quæ intitulatur de
cõmuni vita Clericorum
Ideo ipsi Regulares ca-
nonici dicuntur Clerici
primitivè: Clerici verò,
vel canonici sæculares di-
cuntur Clerici derivati-
vè: Monachi verò, & alij
religiosi dicuntur Clerici
dispensativè: presbyteri
quoque appellantur ipsi
canonici Regulares à vul-

go sapissimè, & á croni-
cis tribus rationibus. Pri-
mo: quia originaliter in
eis, & principaliter viguit
ordo Presbyteralis, á
Christo, & Apostolis in-
stitutus: sicut & Roma
propriè & principaliter
dicitur Vrbs, licet & aliæ
civitates impropriè, &
secundarió urbes appel-
lentur. Secundo a digni-
ori vocabulo: quare cum
universaliter canónici ré-
gulares ad presbyterium
destinentur, & cum com-
muniter ipsi sint presby-

teri, & sacerdotes; quod non est sicut in alijs Religiosis; propterea Presbyteri multis in historijs, & locis appellantur a dignori nomine. Sicut & Beda, licet fuerit monachus, tamen appellatur presbyter a dignori nomine officij, quo sacerdos erat. Tertió dicuntur ab officio prædicationis, quod cõmunissimé habent ad differétiã monachorum; quia & prædicatio post episcopos pertinet ad presbyteros, &

Sacerdotes. Monachi eti-
am dicuntur improprie
ipsi Canonici regulares,
multis in scripturis, & lo-
cis. Primò, propter quod
monasteria habitant in
còmuni & unitate viven-
tes. Vnde sicut monaste-
rium ab unitate dicitur,
sic & canonici sæpè mo-
nachi appellantur, quasi
per còmunem vitam si-
mul uniti. Et propterea
quandoque alij religiosi
monasteria inhabitantes
monachi appellantur, li-
cet proprie non sint mo-
na-

• nachi. Monachi etiã di-
cuntur sæpe numero ipsi
• Canonici, à vita solitaria,
quam extra urbes multo-
• ties eligunt: sicut de mul-
tis canonicorum cœno-
bijs patet: quæ extra ci-
uitates, & hominum fre-
quentiam sita sunt. Et
in multis propterea in locis
& historijs ipsi regulares
• Canonici, quãdoque cle-
rici, quandoque presby-
• teri, quandoque mona-
chi appellantur.

*Quæ sit ratio quare Canonici
regulares quandoque in
locis conventualibus qui-
busdam præponuntur cle-
ricis & Canonicis secu-
laribus, quandoque post-
ponuntur.*

Sciendum quoque
quod Canonici
regulares cedunt canoni-
cis sæcularibus, & clericis
quandoque in locis pu-
blicis; non ratione digni-
tatis seu antiquitatis; sed
ratione capitis eorum,
dignioris, qui est Episco-
pus

pus: & ratione dignitatis
ecclesiæ ipsorum, si est ec-
clesia cathedralis. Reliqui
veró clerici, siue canonici
Ecclesiarum collegiatarū,
vel parochialium, cedunt
ipsis Canonicis regulari-
bus in omnibus locis pu-
blicis ratione antiquita-
tis, quia ipsi sæculares cle-
rici à regularibus origi-
nem habuerunt. Et hoc
patet Romæ per antiquā
consuetudinem & Aposto-
licās ordinationes, vbi
Canonici regulares in

in maximè ecclesiarum pa-
rochialium præponun-
tur omnibus clericis &
canonicis secularibus.

Quare supradicti Ca-
nonici, regulares appel-
lentur, cum solum nomē,
canonicus, idem sonet.
Sciendū est etiam, quod
deficiente fervore chari-
tatis inter Christi minis-
tros, quidam clerici, sive
canonici defecerunt in
vitę perfectione; & relic-
ta solemnī professione
scilicet paupertatis, cape-
runt cum dispensatione

Ec-

Ecclesiæ velle proprium
habere, & absque Aposto-
lica paupertate in sæ-
culo vivere. Quorū post
modum numerus per in-
crementa temporum in-
finitus fuit & maxime in
ecclesijs cathedralibus,
quæ à regulari observan-
tia deviaverunt. Vnde
Sūmi Pontifices in sacris
Cōcilijs ordinaverunt, ut
ad differentiam istorum,
illi clerici, qui sub Aposto-
lica professione regula-
rē vitam servaverant,
& servarent, non cano-

nici simpliciter, sive clerici, sed regulares canonici appellarentur, ab Apostolicę regulę professione & observantia.

Ioannes Mauburnus in suo Roseto exercitiorum, & meditationum cap. 3. tit. 35. de consideratione ordinis & Sanctorum ejus, hæc dicit.

ET quoniam jam aliud opus seorsum a nobis super hęc est elaboratum, nihil hęc jam nisi

nisi in genere agendum
est. Conclusio hæc vnica
annotanda, scilicet quod
canonicę professionis dis-
ciplina, sicut cæteras
Christiane religionis ob-
servantias antiquitate si-
mul & dignitate antecel-
lit; ita & fœcunditate Sã-
ctorum, & illustrium vi-
rorum numerosa uberta-
te antecedit. Quę conclu-
sio licet quibusdam vi-
deatur dubia, vera tamen
creditur, & probabiliter
solidatur, ut latiùs ibi quo
ad triplicem eius partem

de-

deducta. Nam de anti-
quitate non ex incertis
auctoribus reperimus,
quod ordo canonicorum
regularium sub sanc-
tis Apostolis est institu-
tus, à B. Marco apud Ale-
xandriam dilatatus, à Be-
ato Iacobo Hierosolimi-
tano episcopo, & Clemen-
te Pontifice Romano, &
cæteris Apostolicis viris
observatus; Ab Urbano
Papa, & insigni martyre,
decreto reformatus: à se-
quacibus, ut puta Silves-
tro, Cypriano & alijs in
refor-

reformatione zelosé ser-
vatus: Divi Hieronymi
epistolis informatus, à P.
August. restauratus, regu-
la decoratus & ordinatus
ab eo, & sub eo postea
cōservatus & valde pro-
motus: Iussu Greg. Mag.
in Occidentis partibus
ampliatus, per magnos &
Sanctos Viros dilatatus,
conservatus, collaudatus,
reformatus, & in præses
usque sub disciplina satis
vigente deductus: cujus
ordinis & habitus (non
autem, ut nonnulli falso

*tria deinde pontificia asse-
prohibent sub excommunicatione
similia verba, sed inordinate prolata*

asseverant, Heremitici)
fuit beatissimus Pater Au-
gustinus. Cujus proposi-
tionis singulæ partes ad
liquidum ibi sunt dedu-
cte, ex summorum Pon-
tificum dictis & aucten-
ticis & solidis Concilio-
rum, aut fide dignorum
scriptis. De secunda au-
tem parte conclusionis,
id est de dignitate Cano-
nici Ordinis, palam dicit
constitutio Aquensis Cõ-
cilij. Quod evidenti auc-
toritate liquet Canonicã
institutionẽ cæteris præ-
tare

tare institutionibus, quæ
antiqua regularium inf-
tituta habet, & sicut anti-
quitate ita & dignitate
canonicus ordo cæteros
antecedit, &c.

Nam licet monacho-
rum vita sit prædicabilis,
& conversatio sanctissi-
ma, non tamen sunt æ-
dæquandi primis cano-
nicæ vitæ institutoribus,
Apostolis videlicet & A-
postolicis viris, quia tan-
tò sanctorum merita quæ
libet, licet præcella fuerint
superant, quantò sancto-
rum

rum Sancto, sanctos omnes sanctificanti, viciniùs appropinquant.

De tertiã quoque propositionis parte facile constat, quod & sanctorum numerositate Ordo canonicus ceteros antecedit, si origo ordinis & dilatatio attendatur: adeo quod tãtus fuerit numerus sanctorum canonici ordinis, ut vix sit numerabilis nobis.

Vnde tametsi glorientur Benedictinenses, & non ad insipientiam sibi,

de

de quinque millibus quin-
gētis quinquaginta quin-
que canonizatis sui ordi-
nis sanctis, deque tam in-
numeris numeratis á Jo-
anne vigesimo secundo
prælati & viris illustri-
bus: non tamen attinge-
re creduntur ad sūmam
sanctorum Canonici or-
dinis, quorum numerus
vix putatur numerabilis,
quippe multiplicatus su-
per numerum nimis ex
multis.

Et pars hujus proposi-
tionis stabiliter ac proba-
bili-

biliter satis firmatur.

Hæc qui scire volet, librum illum, cujus nomē inscribitur, Venatorium investigatorium Sanctorum canonici ordinis, attendat; ubi de habitu ordinis est profecutum. In hoc tamen concluditur: Non magnum esse magnos habuisse patres, sed egisse magna: Neque gloriandum in multitudine sanctorum, sed bonorum operum, & meritorum. Illumque esse ordinis dignioris, qui vitæ
- illud
fue-

fuerit sanctioris : hæc Ro-
setum.

*Fasciculus Temporum folio
quingagesimo quarto,
de ordine Canonico sic
dicit.*

O Rdo Canonicus
cœpit florere in Be-
luacensi Ecclesia: qui, pri-
mò ab Apostolis, postea a
beato Augustino regula-
riter institutus; sub ma-
gistro Ivone Preposito,
post Carotensi episcop.
Et Ioanes Gerson tra-
cta-

Statu, xxij. litera. N. dicit.
Regularis vita originem
ab ip̄is Apostolis traxit.
Pauca verba; sed in sen-
su multa.

*Raphael Volateranus de ca-
nonicorum regulariũ or-
dine, libro vigesimo pri-
mo Comentariorum Vr-
banorum, sic dicit.*

ORdo autem cano-
nicus ab Augusti-
no non tam institutus,
quam renovatus: ab Apo-
stolis enim in monte Sy-
on

on exordium sumpsit,
qui post ascensionē, vt ait
Thomas secunda secun-
da quæstione 88. de vitæ
genere deliberantes, cō-
munia inter se omnia, ac
tria vota coram Deo sta-
tuere. Qui ritus a succes-
soribus, clericisque omni-
bus diu diligentissimē
seruatus: fideque postea
defervescente desitus, nūc
quoque in ecclesijs am-
plius quadraginta perse-
verat. Amictus è linea tu-
nica, tantū vesti cuicun-
que superaddita, quam

Iacobus Apostolus p̄sul
Hierosolymitanus, pri-
mus ex more Levitico
veterumque sacerdotum
sibi assumpsit; post eum
Marcus Alexandria, po-
steri vero diversis inter
se factis conciliabulis, alij
alia simul cum lineis in-
dumenta corripuere, sta-
tutaque condidere. No-
vissime vero anno. 1401.
auctore Leone de Cara-
te, cive Mediolanensi e-
jusdem ordinis viro, cœ-
nobium sanctæ Marię de
Frigionaria Lucanæ dio-
cese-

cessos reformantes, Frigi-
onariam nominavere,
Congregationem postre-
mo Lateranensem Euge-
nius quartus, postquã e-
am probasset, appellari
mandavit. Nam eam Ba-
silicam annos prope 800.
antea tenuere. Ex eaque
quam plures Pontifices,
& viri maximi prodie-
runt, sed sanctę Crucis, &
sanctę Marię novę tem-
pla diu possederunt: mos-
que fuerat, qui titulis
his Cardinales præessent,
ex eorum cœnobijs pro-
fi-

fitientes existerent. Denique nulla magis Religio propagavit, cujus coenobia olim in Europa ad quatuor millia quinquagintaquinque. In Italia 700. hodie autem vix. 60. Nunc viros perquiram ex ordine preclaros. In primis autem Pontifices 36. Inter quos Gelasius primus, Leo octavus, Alexander secundus, Paschalis secundus, Alexander tertius, Innocentius tertius, Honorius tertius. Cardinales amplius. 300. Sanc-

Etos viros ad vii. millia
& quingentos. Præterea
Phridianus, cujus Grego-
rius tertio dialogorum
meminit. Is enim Vltonię
Regis in Hibernia filius
adolescens admodũ Ro-
mam venit: postremo Lu-
cam, ubi præsul factus
cœnobiũ excitavit: quod
post obitum ejus nomi-
ni dedicatum fuit: Patri-
tius Hiberniæ præsul sub
Cælestino primo, Prof-
per præsul Reginus: fue-
re & ex his Dominicus,
& Antonius Vlysiponen-

Sis: quorum alter postea
novum prædicatorũ Or-
dinem constituit, alter
veró ad Minores migra-
vit. Vgo de sancto Vic-
tore Parisiensis summus
Theologus sub Honorio
secundo scripsit de Sacra-
mentis & alia: Vgo de
folieto canonicus sancti
Petri Cordubensis mori-
bus, itẽque literis clarus:
Richardus de sancto Vic-
tore Paduanus patria sub
Anastasio quarto. M. C.
L. Inter Cardinales ve-
ró sanctus Guarinus pa-
tria

tria Bononiensis præsul
Prænestinus à Lucio se-
cundo creatus, ætate an-
norum 110 moriens apud
Prænestē sepultus est. Pe-
trus Damianus Præsul
Hostiensis sub Gregorio
septimo, cum adversum
suæ quieti statum prospici-
ceret, bonis ac cardinala-
tu se abdicans in coeno-
bium sanctæ Mariæ in
portu ravenatis, unde ex-
ierat, redijt: ubi & per sã-
cté decessit: anno M. C.
XIX. operibus in The-
ologia plurimis relictis.

Jacobus de vitriaco sub
Innocentio tertio præsul
Tusculanus, multa et iam
scripsit, præfectus & le-
gatus contra Albigenses
hæreticos. Vgo alius de
sancto Victore, Parisien-
sis Tusculanus præsul,
celebris Theologus, anno
M. cccc xxxi. Ivo etiam
ex eodẽ cœnobio Cardi-
dinalis, magna vir fama
doctrinæ. Hæc ille.



IA

IACOBVS Philippus Ber-
gomensis ordinis Here-
mitarum. In suum suple-
mentum Cronicarum. In
libro xiiij. folio 366. De
Ordine canonico & ejus
reformatione, Sic dicit.

ORdo Canonicoꝝ
regularium, hoc
anno videlicet. 1400. A-
pud Hetruriam in agro
lucensi, in monasterio
sanctæ Mariæ de frigio-
naria, olim ab illustri Ma-
thilda comitissa condito,
duobus mediantibus vi-

ris ejusdem ordinis Ca-
nonicis & professis, vita
& doctrina præclariis, a
Domino est reformatus:
ut etiam testatur venera-
bilis Archiepiscopus Flo-
rentinus in suis cronicis,
ibi in sancto. Et flores ap-
paruerūt in terra nostra.
Verum qui fuerint præ-
fati duo viri nonnullis
fide dignis autēticis scri-
ptis didici. Hi videlicet
fuerunt. D. Leo de chara-
te ejusdem ordinis cano-
nicus, & supprior apud
cœnobium sancti Petri
in

in cœlo aureo Papiæ, &
D. Thadeus de Binasco,
ejusdem loci & ordinis
professi: hi namque viri
religionis arctioris zelo
permoti, ex præfato cœ-
nobio proficiscētes; Ab-
bate tunc existente, & ca-
pitulo consentientibus,
publico instrumento per
Ioaninam de piscatori-
bus seu de piscariis, nota-
rium Imperialem, civē
papiensem, solēniter cō-
fecto; hortatu maximē
cuiusdā venerabilis pres-
byteri secularis Dñi Bar-

tholomæi de colūna ci-
vis Romani prædicatoris
vita & doctrina eximij,
ad eam cum præfato viro
venerabili domino Bar-
tholomæo civitatem per-
venerunt, ubi tunc, dum
existeret apud Põtificem
Gregorium. xii. Dñs Ga-
briel Cõdolmerius, tunc
presbyter cardinalis, po-
stea Eugenius quartus, a-
pud cartusiam per huma-
niter excipiens, cognito-
que eorum voto, statim
simul una cum cartusien-
si venerabili Patre Nico-
lao

lao priore de Albergatis
Bononiensi, postea cardi-
nali sanctæ Crucis, sanc-
tæque vitæ viro probato:
ad ipsum locum S Marię
de frigionaria prope car-
tusiam illos perduxit. In
quo quidem loco idem
ordo Canonicus per ve-
tustissima ante tempora
continuatis successibus
viguissetur, ut etiam
ipsius cœnobij antiqua
privilegia testatur. Sicque
ipsius loci amœnitate de-
lectati, Pontificis autho-
ritate, eum locum a pris-

tina observantia collap-
sum, in pristinum ejusdē
ordinis statum, divina
inspirāte gratia, simulq;
alijs sacerdotibus concur-
rentibus mox restituerūt.
Qui quidem ordo licet
ab eo loco, unde refor-
mationis initium sump-
serat, fuerit quandoq; de-
nominatus, tamen Euge-
nius quartus comperto
illius ordinis sancto, &
felici successu, dum Late-
ranensem Ecclesiā, in qua
per longa ante tempora
præfatus ordo canonicus

per-

præviguisse constat, ad
pristinum statum redu-
cere volens; per ejusdem
ordinis & congregatio-
nis canonicos: ipsum lo-
cum de consilio, & con-
sensu cardinalium: dictæ
congregationi restituit,
sicque incorporavit, ut
deinceps congregatio ab
ipsa Ecclesia Lateranen-
si, quæ prima est cuncta-
rum urbis, & orbis, de-
nominaretur, cujus qui-
dem Ordinis nomen,
cum celeberrimum ubi-
que locorum per Itali-
am

liam prædicaretur, in eam
viri ingressi, eumque or-
dinem verbo & exem-
plo, atque doctrina pluri-
mum auxerunt, & con-
servaverunt. Et cum plu-
rimi fuerint celeberrimi
atque eruditi viri, quorū
doctrinis & moribus ipsa
religio aucta, & illustrata
fuit, præcipuos tamen
Paulum Veronensem, &
Timotheum ejus ex fra-
tre nepotē, eruditissimos
divinorum eloquiorum,
atque vehementissimos
Dei præcones existimo.

Qui

Qui in omni Italia mira-
bilem fecerunt animorū
a vitijs ad virtutes comu-
tationem; sed longe ante
ante ab exordio dictæ
congregationis habuit
prædictus ordo in primis
dñm Jacobum Bergo-
mensem de advogadris,
in seculo vocatū, dñm
Almericum jurisque cō-
sultum peritissimum, qui
Paulo post dictæ refor-
mationis initium, ingres-
sus, eam congregationē:
postmodum prædican-
do, vita & moribus, atq;
do;

doctrinis plurimū deco-
ravit. Habuit & Titū fe-
rariensem, Nicolaum, &
Cyprianum bonon. Cel-
sum veronensem, Basia-
num & Simonem medi-
olanen. Philidpū utinen-
sem. Raphaelē placenti-
tino. Dominicū Hiero-
nynūque tarvisinos. Ioā-
nem Grisostomum Bri-
xiensem, in Græca Lati-
naque lingua virum eru-
ditissimum Ioānem ver-
cellus. Adeodatum, Ar-
changelum, & Blasium
Vincēntinos, viros erudi-
tissi-

tissimos, & in declamati-
onibus prædicatores cla-
rissimos, atque alios plu-
rimos in omni doctrina,
eloquentia, & sanctimo-
nia celebres, quales etiam
sunt, & Pauló ante fuit
Matheus bossus nuper
defunctus, & aliüs Timo-
theus veronenses, quorū
alter elegantissimos Li-
bellos editos reliquit, al-
ter philosophus subtilissi-
mus, & Theologus accu-
tissimus magno pretio
patavij habetur, vita san-
ctissimaque præcipuus.

Eni-

Enimuero longum esset
patriciorum venetorum
multitudinem recensere.
Quorum numero fuit.
D. Thadeus Pasqualinus.
D. Antonius Quirinus.
D. Silvanus Maurocenus,
atque alij plurimi, qui
non minus probitate, mo-
ribus, cæterisque virtutũ
ornamentis, quam prosa-
pia, & antiquorum no-
bilitate præclarissimi ex-
titere.

Verum, quia de Ca-
nonicorum ordine, supra
libro nono aliqua dixi-
mus

mus, post quorum im-
pressionem, ad notitiam
nostram nova quaedam
pervenerunt, autenticis
approbata scriptis, non
ab re pauca hæc, quæ se-
quuntur, præclariori ve-
ritate subnectimus.

Canonicorum autem
Ordo regularium Divi
Augustini à quibus præ-
fata congregatio conti-
nuavit. Ipso Patre Augu-
stino apud hipponem.
Africae urbem regularem
sumpsit institutionem.
Nam, ut in sermonibus
de

de cōmuni vita clericorū
veluti quasi constitutio-
nibus ab ipso traditis, ad
verbum habetur Cleri-
cos intra episcupi domū
habere curavit. Et cum
eis pariter secundum A-
postolicam formam: quo
advixit in comuni dege-
re voluit. Quibus omni-
bus placavit unum in
Deo sentire, & omnia in
cōmuni possidere. Et ibi
inquit, Clericus duo pro-
fessus est, scilicet sanctita-
tem: id est castitatem, &
vivere in cōmuni, id est
pau-

paupertatem. Et ut tuni-
cam lineam & birrum, id
est vestem de super habi-
tum in cōmuni gestarēt,
quæ & ipse in cōmuni
acceperat: vnde inquit,
non decet hanc professi-
onem, non decet hos ca-
nos vestem preciosam. Et
si habeo vendo, & preti-
um in cōmuni pono, &c.
Ideo in sacris canonibus
regulares latine, qui &
Canonici græce appel-
lantur: ut habetur de cō-
secratione, distinctione
quinta, capitulo in om-
nibus

bus vt Clerici canonice
vivant glossa inquit; cleri-
ci, Canonici, idest Cano-
nici regulares, & licet in
diversis locis diversi ha-
bitus reperiantur Cano-
nici. Tamen, ut aliter col-
ligitur per doctores in ca-
pitulo. Deus qui, de vita,
& honestate clericorum.
Diversitas ista non atten-
ditur; paries habitum su-
periolem sive in forma,
sive in colore: cum habi-
tus superior non sit de
substantia professionis,
sed habitans interiorum,
sci-

scilicet tunica linea, qui
est habitus canonicorum
regularium. Et in eo pro-
prio profitentur: ita enim
pulchre notatur ex glossa
Ioannis Andreae, in ver-
bo habitus, in Clementi-
na prima, de electione, &
addit, quod varietas co-
loris in habitu superiori
non causat diversitatem
ordinis, seu religionis ca-
nonicorum. Sunt ergo
omnes isti canonici, de
quibus paulo ante dixi-
mus, unius ejusdem ordi-
nis cum illis, qui sub ha-
bitu

bitu lineo, scilicet eorum
proprio habitu regulam
Augustini profitētes. Pri-
mum ab Apostolis in pri-
mitiva ecclesia sunt ins-
tituti, & per Augustinū
regularibus constitutio-
nibus ad comunem, &
regularem vitam restituti,
ut etiam colligitur ex
præfatis sermonibus de
cūmuni vita Clericorum.
Et constitutionibus, &
decretis Romanorū Pō-
tificum Benedicti. xii. Eu-
genij. iv. Nicolai. v. & Six-
ti. iv. & alijs authenticis
scrip-

scriptis ex approbatis te-
stimonijs, apud prefatae
congregationis Latera-
nensis Canonicos existē-
tibus liquet. Hæc ille.



Ha-

Habes optime lector, per hęc
subscriptam bullam, Ec-
clesię, sacri ac sanctissimi
sepulchri Dñi nostri Iesu
Christi hierosolimitani,
Ordinem canonicum u-
nicum in regulari obser-
vantia, sub magno Pat.
Aug. Iponen. Episcopo,
primitus floruisse, & in
magna reverentia stetis-
se, ex autentico archivi
Ravenatis Archiepisco-
patus, de verbo ad verbũ
fideliter extractam.

CE-

ELESTINVS

Episcopus servus ser-
vorum Dei: Dilectis

filijs Petro priori, & fratri-
bus S. Sepulchri Hierosoly-
mitani, tã presentibus quam
futuris canonicè substituēdis
in perpetuum. Si mansuetu-
do & liberalitas S. Romanæ
Ecclesiæ universis Christia-
nis debet opportuna solatia
ministrare: multo magis his,
qui religiosam vitam du-
cunt, & omnipotenti Domi-
no familiarius adherere vi-
dentur, id ipsum convenit pro-
pensius impertiri. Quia igitur,
dilecti in Domino filij,
juxta regulam B. Augustini
vivere decrevistis; & in loco,
ubi steterunt pedes Domini,

K

ad

adorantes, apud gloriosum
Sepulchrum eius in quo tri-
duo corporaliter requievit,
& alia sacratissima loca in
quibus Redemptor mundi
pro salute nostra vincula, fla-
gella, Crucis ignominiam,
vulnera, mortemque sustinu-
it, regulariter militatis: ma-
iori vos benevolentia & gra-
tia dignos esse censemus, &
paternis vos affectibus volu-
mus confovere. Vestris, ergo,
postulationibus debita benigni-
tate accommodantes assensu,
sacrosanctam Ecclesiam san-
cti Sepulchri, in qua divinis
obsequijs insistentes passionem
dominicae & victoriosissi-
mae Crucis triumphum assi-
due occulta fide recolitis, nec

non

nec non etiam personas ve-
stras sub B. Petri & nostra
protectione suscipimus, &
presentis scripti pagina com-
munimus: Statuentes ut quas-
cunque possessiones, quaecum-
que bona eadem Ecclesia im-
presentiarum canonicè possi-
det; quaecumque etiam ab e-
gregiæ memoriæ viris, duce
videlicet Godefrido, & utroq;
Rege Balduino, Venusto quo-
quoque & alijs Patriarchis
eidem loco juste collata sunt,
aut in posterum a Patriar-
chis, vel alijs Dei fidelibus
rationabiliter cõferentur, fir-
ma vobis & illibata perma-
neant. In quibus hæc proprijs
duximus exprimenda voca-
bulis: Medietatem videlicet

oblationum S. Sepulchri. & omnes oblationes dominicæ Crucis; nec non omnes oblationes altarium in Ecclesia S. Sepulchri existentium, sicut Patriarcharum dono vobis rationabiliter donatæ sūt: domos, stationes, & furnos omnes civitatis Hierusalem, exceptis duobus; hospitalis videlicet, & Ecclesiæ S. Mariæ Latinæ: sicut dono Ducis Godefridi & fratris ejus Regis Balduini, & aliorum bonorum hominum vobis legitime concessa sunt: casaliaque quæ possidetis in territorio Hierusalem, Maiumeriam videlicet cum pertinentijs suis, Sabaret, Casarcab, Calandriam, Armotiam, Ramittā, Berte-
ligel

ligel, Bet sari, Deffans cum
pertinentijs suis, in territorio
Ramensi Betha Casale cum
pertinentijs suis. In territo-
rio Cesariensi castellum Fe-
niculi cum pertinentijs suis.
In territorio Tyri casale de
Riva cum pertinentijs suis:
hortum quem habetis inter
murū & antemurale civi-
tatis Tyri, Hortum & Molē-
dina & alias possessiones,
quas habetis infra & circa
Antiochiam: Ecclesiam qua-
rentenæ cum pertinentijs su-
is: Ecclesiam S. Petri in Iop-
pe cum pertinentijs suis: Ec-
clesiam S. Sepulchri in Acon
cum terra & domo, quam de-
dit vobis Lambertus Hals,
& alijs pertinentijs suis. In

territorio ejusdem civitatis,
Ecclesiam S. Mariæ de Nu-
mas cum pertinentijs suis:
Ecclesiam S. Mariæ in civi-
tate Tyro cum pertinentijs
suis: Ecclesiam S. Sepulchri
in monte Peregrino cum per-
tinentijs suis: Ecclesiam S.
Georgij in mōtanis cum per-
tinentijs suis. Ecclesiam S.
Sepulchri in Brundusio civi-
tate cum pertinentijs suis:
Ecclesiam S. Sepulchri in
Barleto cum pertinentijs su-
is: Ecclesiam, quam habetis
in Venosa civitate. dono Ni-
colai ejusdem civitatis Epif-
copi cum pertinenijs suis:
Ecclesiam S. Sepulchri juxta
Troiam civitatem cum per-
tinentijs suis: Ecclesiam S.

The-

Theodorij martyris ante por-
tam Beneventanæ civitatis
cum pertinentijs suis, castel-
lum Cerret cum pertinentijs
suis, quod nobilis vir Alber-
tus Blandracensis Comes Ec-
clesiæ S. Sepulchri donavit,
Ecclesiam quam habetis in
Episcopatu Constantiensi in
villa quæ vocatur Detren-
dorf. Decernimus ergo, ut
nulli, omnino hominum lice-
at præfatam Ecclesiam te-
mere perturbare, aut etiam
possessiones auferre, vel abla-
tas retinere, minuire seu qui-
buslibet molestijs fatigare;
sed omnia integra conserven-
tur eorum, pro quorum guber-
natione & sustentatione con-
cessa sunt usibus omnimodis

pro futura. Salva Apostolicæ
sedis & Patriarchæ Hiero-
solymitani reverentia, & E-
piscoporum in quorum Par-
rochijs Ecclesiæ vestre sitæ
sunt canonica justitia. Si qua
igitur in futurum ecclesiasti-
ca, secularis, ve persona hæc
nostræ constitutionis paginã
sciens contra eam temerè ve-
nire tentaverit, secundò
tertiòve cõmonita si non sa-
tisfactione congrua emenda-
verit, potestatis, honorisque
sui dignitate careat, eamque
se divino iudicio existere de
perpetrata iniquitate cog-
noscat, & à sacratissimo cor-
porè ac sanguine Dei & Do-
mini Redemptoris nostri Iesu
Christi aliena fiat, atque in

ex-

extremo examine districta
• ullioni subiaceat. Cunctis
• autem eidem loco iusta ser-
vantibus sit pax Domini
nostri Iesu Christi, quatenus
& hic fructum bonæ actio-
nis percipiant, & apud dis-
trictum iudicem præmia æ-
ternæ pacis inveniant. Amē.

Fiat pax in virtute tua, &
abundantia in turri-
bus tuis. S. Petrus. S.
Paulus.

Celestinus PP. II.

✠ Ego Gregorius pres-
byter Cardinalis titu-
li S. Calisti subscripsi.

2

Ks

Ego

✠ Ego Gorzo presbyter
Cardinalis tituli S. Cę-
cilię subscripsi.

✠ Ego Hubaldus pres-
byter Cardinalis tituli
S. Praxedis subscripsi.

✠ Ego Hubaldus pres-
byter Cardinalis tituli
sanctorum Ioannis &
Pauli subscripsi.

Ego Celestinus Catholi-
cę Ecclesię Episcopus
subscripsi.

✠ Ego Conradus Sabi-
nensis Episcopus sub-
scripsi.

✠ Ego Theodevvinus
S.

S. Rufinae Episcopus
subscripsi.

✠ Ego Albericus Hof-
tensis Episcopus sub-
scripsi.

✠ Ego Stephanus Pre-
nestinus Episcopus
subscripsi.

✠ Ego Imarus Tuscu-
lantis Episcopus sub-
scripsi.

✠ Ego Gregorius Dia-
conus Cardinalis San-
ctorum Sergij & Ba-
chi subscripsi.

✠ Ego Orco Diaconus
Cardinalis S. Georgij
ad

ad velū aureū sub-
cripsi.

✠ Ego Octavianus Di-
aconus Cardinalis S.
Nicolai in Carcere
Tulliano subscripsi.

Datum, latataⁿⁱ per manū
Gerardi sanctæ Romanæ
Ecclesiæ presbyteri Car-
dinalis, ac Bibliothecarij
jv. Idus Ianuarij, Inditio-
ne. vij. Incarnationis Do-
minicę anno M. c. xliij.
Pont. verò Dñi Celestini
Papę II anno primo.



VNIO

VNIO HEREMITA-
rum per Summum
Pont. facta.

BVLLA ALEXANDRI
Papæ IV. in causa fratrum
Minorum, & Heremita-
rum, extracta de verbo ad
verbum fideliter ex autē-
tica quadam alia Bulla,
in Archivo Papiensis E-
piscopatus reposita, quæ
etiam plumbea reperitur
Bmonia in Monasterio
fratrum Minorum.

Alexander Episcopus
servus servorum Dei
venerabilibus fratribus uni-

quando ^{versis} ~~post~~ fuit hoc ~~conventio~~
sue clemencie a multis annis religio
Heremitarum s. Augustini erat ab ecclesia vestis
facta, ut patet ex bullis apostolicis

versis Archiepiscopis, & E-
piscopis, per Lombardiam,
& Romandiolam constitutis
salutem, & Apostolicam be-
nedictionem. Recordamur &
liquidè memoria retinemus,
quod dudum apparuit reli-
gio in partibus Lombardie,
cujus professores vocati He-
remite Ordinis S. Augusti-
ni; tunc succinti tunicis, cum
corrigijs, baculos gestantes
in manibus; nunc verò di-
missis baculis incedebant,
pecuniam pro eleemosynis,
alijsque deposcentes subsidijs;
& adeo variantes interdum
ha-

habitus sui formam, ut dile-
ctis filiis fratribus Minori-
bus uniformes, in derogati-
onem multiplicem ipsorum
ordinis crederentur; eisdem
propter hoc minorem apud
fideles sentientibus in suis op-
portunitatibus charitatem.
Sanè cum per nos, tunc in
minori officio constitutos, &
bonæ memoriæ tituli S. Sa-
binæ presbyterum Cardinalem,
tunc in partibus illis legatio-
ne fungentes, huiusmodi va-
riationis præsumptio ad fe-
licis recordationis Gregorij
Pape prædecessoris nostri
audi-

audientiam pervenisset: ipse
ne identitas vestium in ordi-
nibus ipsis confusionem pa-
reret, ac inde scandala gra-
viora consurgerent, ad utro-
rumq; quietem statuendum
providit; ut priores & uni-
versi ac singuli fratres præ-
dicti ordinis S. Augustini, in
exterioribus vestimentis;

quæ nigri vel albi debeant
esse coloris, quorum altero,
unum nigro, ^{* Nota: electio de}
jam electo ab ^{habitu nigro ab}
eis, ipsos idem ^{ipsis heremitis}
^{facta.}

prædecessor voluit manere
contentos, largas & proten-

*hæc balle uiliata fuit & sas
quing. Swigtonburg uerita ut is
illis uerita est*

fas manicas, quasi ad instar
cucularum, & desuper ipsa
deferrent per amplas corri-
gias, & patentes, omnibus
apparentes. Ita quod omnes
cincti de foris eas vestibus
nequaquam contegerent; &
portantes in manibus bacu-
los quinque palmorum gran-
dium, ac expresse in eleemo-
synarum petitione, cuius sint
ordinis declarantes, adeo sit-
arum vestium longitudinem
temperarent, quod a quibusq;
ipforum calciamenta liberè
viderentur: ut sic habitus
confusione semota, & sublat-

ta

ta materia scandali à præ-
dictorum Ordinum fratri-
bus posset virtutum Dño
liberius, & gratius deservi-
ri. Cum autem dilectus filius
noster Raphael S. Angeli di-
aconus Cardinalis univer-
sas domos & congregationes
heremitarum prædictorum,
quarum quedam S. Augus-
tini, quedam S. Gulielmi,
nonnullæ autem fratris Ioã-
nis Doni, aliquæ de Fabali,
aliæ verò de Britinis cense-
bantur, in unam ordinis he-
remitarum S. Augustini pro-
fessionem, & regularem ob-
ser-

!servantiam, perpetuò de mād-
dito nostro duxerit unien-
das. Et nos dicti Cardinalis
processum convenientem cū
voluntatis nostræ proposito
approbantes, præmissa omnia
duximus confirmanda: Sta-
tuentes, ut universi priores,
& fratres in professione præ-
dicti ordinis Heremitarum
S. Augustini taliter cuncti,
nigris duntaxat & nullis a-
lijs alterius coloris cuculis
aliquatenus uterentur. Nos
volentes, ut præmissa, quæ de
vestimentis exterioribus à
sæpe dicto prædecessore nos-
tro,

tro, circa præfatos heremita-
nos statuta fuerint salubri-
ter, & ab ipsis, ut recolimus
accepta; ubiq; & ab omnibus
heremitis unitis taliter, &
alijs universis inviolabiliter
observari, fraternitati vest-
ræ per Apostolica scripta
in virtute S. obediëntiæ distri-
ctè præcipiendo mandamus,
quatenus prædictos priores,
& heremitas, ac alios, qui
nigras penitus seu albas cu-
culas non portant, quod usq;
ad festum omnium sanctorum
proximè venturum nigri pro-
fus coloris cuculas assumant,

ab-

abjedis alijs deferendas: &
firmiter prædictum statum
de cætero studeant observa-
re singuli vestrum per suas
civitates & Dioceses sublato
cujuslibet appellationis, &
contradictionis obstaculo, &
litteris Apostolicis impetra-
tis, vel etiam impetrandis
per eos, nequaquam obstanti-
bus; monitione præmissa per
censuram ecclesiasticam dis-
strictius compellatis: & in
eos, qui contravenerint, etiã
excommunicationis sententiã
promulgetis: quam per nos-
tras civitates & Dioceses,
indica die-

diebus dominicis festiuis pu-
blicari solemniter: & eosdē
tanquam excōmunicatos vs-
que ad satisfactionem cōn-
dignā, appellatione remota,
evitari arētius ab omnibus
nō faciatis. *Datū Anagine. xv*
Kalend. Iulij, Pontificatus
noſtri Anno ſecundo.

P Er iſtam ſacram, &
Apoſtolicam Bullā
clare habetur, quod hic
ſummus Pontifex Ale-
xander iv. Qui fuit anno
Domini M. cc. liiij. ſapiē-
tiſſimē, & ſanctiſſimē Se-
raphi-

graphico Ordini S. Fran-
cisci providit, ut de cæte-
ro illi Heremitæ in dā-
nūm ordinis prædicti
furtim eleemosynas non
acciperent: Concedendo
ipsis Heremitis nigrum
habitum (ad differentiam
supradicti ordinis) cum
ampla corrigia & baculo;
ac sub censure poena eos
astringendo, ut eo modo
ab illis deferretur: quod
quidem vsque in præsens
tempus observari vide-
mus. Non quod talis ha-
bitus unquam fuerit divi

simp

Au-

4
Augustini: (ut falso ab
imperitis creditur.) Sed
quoniam ipsimet He-
remite hunc sibi habi-
tum sponte elegerunt,
cum eos varii coloris, &
figuræ habitum pridem
gestasse ex ista bulla cla-
rum habeatur. Qui ta-
men heremite, ideo à vul-
go nuncupantur ordinis
S. Augustini; non quod
ille magnus Augustinus
eos instituerit: quippe qui
regulares tantummodo
Canonicos reformavit &
eis regulam dedit: sed
ergo non instituit quia

quonia Innocentius iv. qui
anno Dñi M. cc. xlij. præ-
fati Alexandri. iv. imme-
diatè prædecessor, ip-
sis Heremitis piè indul-
sit, ut profiteretur, & mi-
litare valerent sub Regu-
la S. Augustini, & divinũ
Officium secundum or-
dinem Romanæ curiæ
celebrare: cùm luce clari-
us constet, ipsos Heremi-
tas vagos, incertique ha-
bitus antea fuisse: ac post-
modum Gregorium x. +
qui fuit anno Domini M.
cc. lxx. ipsos confirmasse,

Innocentius ^{do.} no 422. confir-
mavit a Belgis dos heremitas, 2 fo
viam. no no de 423. den. fuit

donec de eis aliter ordi-
naret, ut expressè habetur
in vj. de religiosis domi-
bus in Cap. religionū, &
Glossa ibi super verbo so-
lido. Nota quod Grego-
rius iste per plurimos an-
nos post Augustinum fu-
it: Augustinus verò flori-
uit tempore Theodosij Iu-
nioris, & anno Domini
434. in obsidione Barba-
rorum, in sua Hipponen-
si civitate feliciter obiit
& sic patet ut supra.

*Ad hunc
venerabilis Pater Ag. de p
+++ hic ordo libri RO-
tundè confirmat & non dicit
curiosus & ipso referat*

! ROBERTVS Holchot
Anglicus sacre Theolo-
gie Ordinis Fratrum
Prædicatorum super li-
bro Sapientie, capitulo
septimo, lectione nona-
gesima quinta. *iste Holchot
fuit in deabus sed. Ap. 1. 2.*

Omnēs isti tam ver-
bo, quàm scripto
docuerunt, quòd etiam
religiosi fuerunt. Hiero-
nymus monachus, Au-
gustinus Canonicus. Ca-
nonici vero in Canone
vocantur clerici, apud
Augustinum xii. q. i. cap.

nolo ut aliquis. Vnde re-
gulã cõposuit de cõmuni
vita clericorũ, quæ voca-
tur regula B. Augustini,
quam multi alij religiosi
sumpserunt postea, inter
quos sunt Prædicatores,
Carmelitæ, & longe po-
stea Heremitæ S. Guliel-
mĩ, & S. Augustini, &
multi alij convenientes
in unum collegium, facti
sunt ex heremitis urba-
nitæ, & assumpserunt S.
Augustini regulam, quæ
heremiticæ vitæ omnino
repugnat. Et vocatur mo-
do

do ordo ille, Ordo Here-
mitarum S. Augustini, de
quo ordine nūquam fuit
Augustinus : quia nun-
quam fuit heremita. Si-
cut patet per verba ejus
decimo Cōfessionum, in
fine, ubi loquens ad Deū
sic dicit: Cōterritus pec-
catis meis, & mole pec-
catorum & miseriæ meę,
agitaveram in corde, me-
ditatusq; fueram fugam
in solitudinem.† Sed pro-
hibuisti me, & conforta-
sti dicens : Ideo Christus
pro omnibus mortuus

Tunc prohibuit, ^{L. 3} ad postea inspirante
Deo vel ipse narrat in sociis d.,
Exemplum de rursus Imita' eremitica in
illis & obprobavit, & instituit.

est, ut qui vivunt, jam
non sibi vivant, sed ei,
qui pro ipsis mortuus est.

IDEM AVGVSTINVS

*in sermone de cōmuni vi-
ta Clericorum, qui incipit
Charitati nostræ, de se,
& suis Clericis, sive Ca-
nonicis dicit.*

Nemo det Birrum,
sive lineam tuni-
cam, seu aliquid nisi in
cōmune: de cōmuni ac-
cepi, etiam mihi ipsi, cū
sciam cōmune me velle
ha-

habere quicquid habeo.

Nolo mihi talia offerat
sanctitas vestra, quibus
ego solus, quasi decenti-
us utar: talem vestem de-
beo habere, qualem pos-
sim, si non habuerit, fra-
tri meo dare; qualem po-
test habere presbyter:
qualem potest habere
decenter diaconus, & sub-
diaconus, talem volo ac-
cipere, quia in comuni
accipio. *Non venit ad rem*

quod dicitur de vestibus

quod dicitur de vestibus

quod dicitur de vestibus **ET**

quod dicitur

*Et Sancta Mater Ecclesia
in solemnitate ipsius san-
cti Augustini, in suo di-
vino Officio, quod sanctus
Thomas auctoritate A-
postolica composuit, so-
lemniter de eo canit.*

Factus ergo presby-
ter Monasterium
Clericorum mox institu-
it, & cepit vivere secun-
dum regulam sub sanctis
Apostolis constitutam.
Item. Tu de vita Cleri-
corum sanctam scribis
Regulam, quam qui a-
man

mant, & sequuntur, viam
tenent regiam; atque tuo
sancto ductu redeunt ad
patriam. Et in Sequentia
Missæ dicit: Clericalis vi-
tæ formam conquadravit
juxta normam cætus
Apostolici: sui quippe nil
habebant, tanquam suū;
sed vivebant in cōmune
Clerici.

Ecce tu prudens, & pie
lector: qui ex suprædictis au-
tenticiis scriptis, & validis
ac verissimis rationibus a-
pertissime vidiſti antiquita-

L s rem

Adverte etiam de meditatione
et Bullas Apostolicas utriusque
conclusionem tu horrida furore

tem, sanctitatem, doctrinam,
& maximam sacri Canonici
Ordinis dignitatem, & ip-
sum non habere parem: quod
propter (& merito) omnibus
alijs esse preferendum. Et
etiam ex multis dictis, idem
Patris Augustini, & alijs
approbatis & doctissimis vi-
ris, ex quo videtur, quod habi-
tu ipse fuerit, facillime cog-
noscere licet.

...
SOLIDAE O
Salvatori nostro Honor,
& Gloria.

LICENC, AS.

Vistas as informaçoes pode-
se imprimir este livro, cujo
titulo he, Joannes de Nigravalle
in laudem Canonice ordinis. E im-
presso, tornará ao Consello, para
se conferir, & dar licença para
correr, & sem ella nam correrá.
Lisboa 3 c. de Julho de 669.

Diogo de Sousa.

Fr. Pedro de Magalhães.

Manoel de Magalhães de Meneses.

Dom Verissimo de Lancastro.

Alexandre da Sylva.

Francisco Barreto.

Podese imprimir. Lisboa em
Cabbido Sede Vacante, 16. de
Agosto de 669.

Cordes.

Peyxoto.

Que

Que se possa imprimir este li-
vro, vistas as licenças do S.
Officio, & Ordinatio que offeres-
ce, & depois de impresso tornará a
esta meza para se conferir, & taxar,
& sem isso nam correrá. Lisboa 26
de Agosto de 669.

Marquez P.

Lemos.

Miranda.

Carneiro.

Postes imprimas, Lisboa em
Cidade de Lisboa, 1669.
Agosto de 1669.

Lemos.

Carneiro.

Que

0.
1.
2.

3.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Virginia London
Maryland Albany

Main body of faint, illegible text, likely a list or detailed notes.

